

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکت شیخ یهزدین

سهرنووسهر: بههران شههمهه ههیب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولیر

کهی

هۆ هۆ

دهگهریتهوه زهرداو؟

كهي هو هو دهگه پيٽه وه زهرداو؟

د. موکهرهه تاله بانى

کټيب: كهي هو هو دهگه پيٽه وه زهرداو؟
نووسينى: د. موکهرهه تاله بانى
بلاوکراوهى ناراس- ژماره: ٤٤٨
دهرهينانى هونه ريبى ناوه وه: ناراس نهگههه
هه له گرى: جه لال نه لياس
سه ربه رشتيى چاپ: ناوړه حمانى حاجى مه محمود
چاپى بهگهه، هه ولير- ٢٠٠٦
له کټيبخانهى گشتيى هه ولير ژماره (٣٠٠) ي سالى ٢٠٠٦ ي دراوه تى

بۆ...

شىيخ جەمالى باوكم
شىيخ عەتاي تىكۆشەر
حەبىبى حاجى خەباتكەر
ئازادى حەبىبى جوانمەرگ
ئەحەدى خورشەي شەھىد
مام سەمەيل ئەحمد بارام
علك سەمەين گېژ
مىم سۈەيلى بەسەبر
ئەمە پىشكەش دەكەم

نوسەر

وینہی زہرداو... له پاش رووخواندنی له سالی ۱۹۸۸

پیشه کی

رۆژتیک له «ستۆکهۆلم» ی پایتهختی سوید، کۆنگرهیهکی پشتگیریی میلیهتی نازا و تیکۆشه به سترابوو و منیش به شداریم تیدا کرد و تاریکم تیدا دا. مامۆستایهکی کۆلیجی میژوو، وتارهکهی پهسند کرد و لیبی پرسیم: «تۆ کۆتندهربیت؟» گوتم «کورد و کوردستانیم» وتی: «کوردستان له کۆتیه؟ و من ئەم ناوهم له نهقشهی ولاتاندا نه بینویه» گوتم: «ئهی توو کۆتندهربیت؟» گوتم: «من ئەلمانم و خهلقی ئەلمانیم». گوتم: «من ئەم ناوهم نه بیستوه، ئەلمانیا له کۆتیه؟» به سه رسوورماوی گوتم: «ئایا کهس ههیه ناوی ئەلمانیا نه بیستیت؟!» گوتم جه نابتان مامۆستای میژوون و له ولاتیکی پیشکه وتووی ئەوروپان. من نه موت خهلقی دیتی (زهرداو)م، چونکه من (گوته) نیم دتیه که میش ناسرا بیت. من هه موو میژووی ئەلمانیا دهزانم و دهشزانم که ئەلمانیا له ماوهی نیو قهرندا دوو جار ولاتانی جیهانی پلکانه خوینهوه و بووه هۆی له ناوچوونی دهیان ملیون ئینسان، هه ره ئەمه نازانم، دهشزانم میلیهتی ئەلمانیا وهکو میلیهتانی دی بو ئازادی و دیموکراسی و ناشتی تیده کۆشیت و به لگه بو ئەمه هاتنی جه نابتان بو ئەم کۆنگرهیه، ئایا پتیبوست نبیه بو مامۆستایهکی میژوو بزائن له جیهاندا میلیهتیک ههیه ناوی کورده و له کوردستانی لهت له تکرار و ژێردهست ده ژیت و چهند قهرنیکه له پیناوی ئازادیدا نازار ده چیتیت و به هه زاران قوربانی داوه!».

من زۆریه ژبانم له دیتی زهداو، له سنووری کوردستانی خواروودا رابوارد، له دایک و باوکیکی ناسراوی کورد له شاری کهرکوک هاتمه دونیاوه و له تهمه نی یهک سالییه وه هاتینه دیتی زهداو. هه ره له مندالییه وه له گه ل رۆله کانی ئەم دتیه، وهکو نه مامیتک پتیکه وه گه وره بووین و وهکو دارستانیکی چر ره گمان له خاکی ئەم دتیه داکوتا. به لام پتیبستی خویندن وای کرد له تهمه نی ههوت سالییه وه بچمه وه کهرکوک و نهک به دل به لکو و به له ش له و رۆلانتهی زهداو دوور بکه ومه وه.

له گه ل کور و کچانی زهداوی، وهکو خوشک و برا سالانی ژبانی مندالی به رینه سه ره. دهوله مهندی و هه ژاریمان پتیکه وه چه شت. هات و نه هاتی نه یانتهوانی له م خاکه هه لمانکه نیت وهکو «به لمه برجه کهی شاره زوور» له هه ر کوی و له هه ر جو ره ژباندا بین هه ر دلمان بو زهداو لی ده دات.

جاریک گو قاری «قارداشلق» که یانهی تورکمان له به غدا ده ری دپن داوای لی کردم شتیکیان بو بنووسم. منیش بو گو قاریکی تورکمانی له وه باشترم نه دیت که له سه ره ئه و شاعیره کوردهی که به ره مهبانی به زوبانی تورکمانی بووه و له ناویاندا شاعیری کهرکوک «هیجری ده ده» که ناوی مه لا مه حموده و له هۆزی کاکه یی کورده. ئەمه بووه هۆی تووره یی کوری هیجری ده ده، گو یا من شاعیریکی تورکمانم به کورد داناوه و هیچ پتیه ندیبیه کی به کورده وه نبیه. له وه لامدا بو م نووسی که هیجری ده ده ناوی مه لا مه حمودی کوری مه لا عه لی کوری مام نه زه ر کوری مام قه یسه ر کوری مام هه یاس کوری مام هوشباری کاکه ییه. له گه ل لیبووردن ئەم به یته ی هیجری ده ده یی باوکیم بو نارد که به زوبانی گو رانی بو ماته می پیره میردی کورد گو تویه تی:

بولبول چون گولشه نی بیه ن رهوزه خوان
گول وه رهق پریزان چه باد خیزان

هەر کەسی ماچۆ پیرەمێردم رۆ

ئوستاد تەبیب ئەهل دەرەم رۆ

ئەگەر یەکیک ئەم ریزمانە زوبانی دایکی زادی نەبیت بەم زوبانە شیعەر نالیت. جیتی شوورەبیبە کە گەر مەژۆف کورد بیت؟! منداڵ کە دیتە دونیاوہ لیتی ناپرسن ئایا دەتەوێت کورد بیت یان تورکمان. ئەوہی لە دایک و باوکیکی کورد بیت دەبیتە کورد و ئەگەر تورکمان بن دەبیتە تورکمان. کوا لە تورکمانیدا وشە «مام» بەکار دین؟ لە تورکمانیدا کە «مام» هوشیار» هەبە؟ مەلا مەحمود (هەجری دەدە) وەکو من لە دایک و باوکیکی ئێلی کاکەیی کورد هاتە دونیاوہ، هەر وەکو من فێری تورکمانی بووم ئەویش هاتە کەرکوک و فێری تورکی بوو و گوزەران و ژبانی بەو زمانە بوو و بەتورکی نووسی بەلام لە پیتش هاتنی بۆ کەرکوک هەر بەزوبانی کوردی گۆرانی شیعری گوتووہ.

منداڵەکانم لە دایک و باوکیکی کورد بوون، هەر لە بەغدا هاتنە دونیاوہ و لەویش گەورە بوون و زەرداویشیان نەدیوو بەلام هەر بەکورد مانەوہ. رۆژێکی بەهار هەموو چووینە ئەو دەشتە دلگیر و رەنگینە ی زەرداوی زۆربان پێ خۆش بوو، بەلام لە زەرداوا کە مالی بەخشت و قورپ دروستکراوہ کە «بابە ئێرە کوێ خۆشە و هەر بەسەر زوبانتەوہیە؟!» ئەوانیش هەقیانە، لە زەرداوی نەژباون، لە شەوانی مانگەشەو دا گوتیان لە «هۆ لەیلێ هۆ لەیلێ» ی کچانی زەرداوی وەکو «فیلھارمۆنیا» یان نەبیستبوو. ئەوہ دوا جار بوو زەرداوی دیت ئیتەر وێران کرا و لە رووی زەمین نەما، بەلام ئەو دیمەنە، ئەو ژبانە تال و شیرینە ی زەرداوی لە دل و ویجداندا هەر ماوہ و دەمیتیت.

د. موکەررەم تالەبانی

دهنگی هۆ هۆی جووتیاران دهبیسترا و هه موو ئه و زه و یوزاره ی که له وه رزی سالی پیتشودا به «وهرد» جووت کرابوون، دووباره جووت و تۆ ده کرینه وه و چاوه روانی یه که م ره هیتله ی باران ده که ن که دهشت و دهر زیندوو ده کاته وه.

که باران ده باریت، ئه و خاکه ی که قرچه ی هاوین ره شی هه لگه پاندبوو، بو نیکی خۆشی تاییه تی لپوه دیت. زۆرجار له ژیر ئه و ره هیتله دا پراوه ستاین بو ئه وه ی بو نی ئه و خاکه بکه یین ته ر ده بووین.

من که چوومه قوتابخانه ی که رکوک، زهرداوم هه ر له وچانی به هاران و هاویندا ده دیت. هه ر وهخت بوو بو گه پانه وه په ر و بال ده رکه م، ئه و ئاوه شو ره ی زهرداوم له ئاوی «زه م زه م» لا خۆشتر بوو.

زهرداوم... هه ر ئه مه نه بوو، له به هاردا، تاکو چاوپر ده کات گولیلک و گولاله ی ره نگا و ره نگ له تۆوی که رویشکه ی بنجی گه نم و جۆدا، وه کو مافووری عه جه م جوانترین دیمه نی سروشت دروست ده کات. هه زاران مه لی کوچه ر؛ قاز و مراوی و چیرک و قولنک و که رسه ر هپرشیان ده برده سه ر ئه و ده غله سه وزانه و ده پانه ویست ریشه بری بکه ن و ده پانکرده وه خاکه سووره که ی پایز.

زهرداوی بییان بو پاریزی ده غلودانیان، ئیواران پرویان ده کرده قیر و قاری ئه و مه لانه و به ته نه که لیدان و تفهنگ ته قانندن ده یانفراندن. هه ندیکیشیان فاق و تۆریان بو دناره و ئه وه ی ده بووه فاق و تۆره وه بو خۆراکی شام ده خزانه مه نجه له وه په نا هه رده که یشدا، ئیواران، خۆر له زه رده، دوا به دوای میگه لی مه ردا، میگه لی ئاسکیش ده هاتنه خواری و به ده م له وه په روه خۆیان ده گه یانده جوگه ئاوه که و مژیان پیتوه دنه.

هۆ هۆی جووتیاران، له پیتش بانگی به یانیی مه لا ده بیسترا. ئه م هۆ هۆیه نیشانه ی ئاوه دانی و ره نجه دانه. له کورده واریدا که ره خنه له زمان

زهرداو

رهنگه ئه م ناوه تان هه ر نه بیستبیت و زۆریش مه به ستان نه بیت بزنان چیه. به لام من مه به ستمه و ئیوه پیش که میژووی بزنان مه به ستان بیت.

زهرداو... زرمه دییه که بوو ده که وته پۆژئاوای خواری کوردستانی باشووردا. دهشتیکی فراوان، هه ر له سنووری «زهنگاباد» وه تاکو چه می تلیشانی و، له پۆژه لات و پۆژئاویدا دوو زنجیره چیا نابلوقه ی داوه. ئه وه ندیه به م دهشت و هه رداوه گه پراوم بست به بست شاره زای زهوی و جوگه له و رووباره کانی هه موو ده زانم که رویشک له ژیر کام بنجگی خۆی مه لاست ده کات. زهوییه کانی: سه بلا و جه ژنی، خرابه، کوناری، خورنوکه وانی، بانه بۆر، زاخه و دهشت مراد. جوگه له کانی: ئاوه شو ر، گاوور جه وه، جوگه ی غه زال. رووباره کانی: چه می جانلغ، چه می تلیشان، چه می شو ر، بهیراغدار و چه می سه یلا و جه ژنی و چه می زهرداو خوار.

زهرداو، دییه که، بریتی بوو له سه د و ده مال و مزگه وتیک و بیریکی ئیرتوازی و گه رماویکی گشتی و قوتابخانه یه کی شه ش پۆلی.

مالی باوکه ده که وته پۆژه لاتی دیوه. بریتی بوو له چه ند هه وشیتیک، هه وشیه هه رم، هه وشیه دیواخان، هه وشیه باغچه، هه وشیه مه رومالات، هه وشیه ماین و هیستر. مالی ئیمه و جووتیاران هه موو له خشت و قور دروست کرابوون.

له سه ره تای پایزدا، هه ر له تاریک و پۆشنی به یاندا له هه موو لایه که وه

درېښی یه کیک بگرن ده لاین: «هممو که سیک له هو هو کوهوت، توهر له هو هو نه که وتی!». جووتیار، نم هو هو به، که «هه و جار» ده گاته دوا خه تی جووتکردن، بانگ له ولاغه کانی ده کات بو نه وهی بچه رخی نه وه له گه ل کزنگه ی رۆژدا دهنگی نازهل تیکه لی قیره قیری شوان و بوری ره شه ولاغ و قیره ی گاوان ده بیت. هممو بو له وه راندن به ره و هه رده کانی رۆژ هه لاتی دی به ته پوتوزه وه ده که ونه ری، هیشتا نازهل دوور نه که وتونه، ژنان به «کونده و گۆزه وه» به ره و سه رچاوه ی جوگه له که ته کان ده دن، وه کو گو تی یان بو دهنگی مه وله وی شاعیر زرن گابیتته وه که ده لیت:

هوریزه سو بحه ن، دل تازه خاوه ن

شنوی پای کاوه ن، گوشه ی سه راوه ن

له و سه ره وه به کونه و گۆزه ی پر له ئاو ده گه رینه مال و کار و کرده وه ی رۆژانه یان ده کهن.

کچانی چاروکه له کول به (لاو بته) وه به ره و هه رده که، به حیلکه حیلکی پیکه نینه وه رچه ری ده گرن و ئیواره به کول ه کتر و قارچک و دۆمه لان و هه پلۆک و پېشۆک ده گه رینه وه و له گه ل گه رانه وه دا له هه موو مالیکه وه دوو که ل هه لده سیته و بونی خو شی نانی ساجی گهرم و بۆکزی و قرچه قرچی قارچک و دۆمه لان سه ر ناگر پر ده کات و سوفره بو جووتیارانی ماندوو راده خریت.

گاوان... له و نانه گه رمانه ی مالان، له هه ر مالیک نانیک مووچه یه تی. هه ندیک هه نی نان ناکهن، نانی گاوان ده کړن و خو راکیان بریتی ده بیت له نان و چای.

ژنانی به ته مه ن... به درېښایی رۆژ، خه ربکی خوری و موو رېستن و له و خوری و موو وه، به ره و جاجم و پوپوشمین و گوریس و ره شکه دروست ده کهن. وا دیاره «مه زه ری خالق» یه کیک له و ژنه شو خوشه نگانه ی

کورده واری بینویه و گورانی:

دونیا به ئینتیزاری (شیرین ته شی ده رېسیت) ی

پیوه هه لداوه.

پیاوانی به ته مه ن... که به هاری ژبانیان به رنج برده سه ر و که وتونه ته پایزی ژبانیه وه، هه رکه زرن گه ی ده سک و هاوه ن ده بیستن، بو دمه ته قی و قاوه خواردنه وه پۆل پۆل له سه رخو به ره و دیوه خان ده که ونه ری.

له كورده واريدا به پياوي پيسكه و رهزبل دهلئين: «مامره كر له كوانويدا ده نریتته وه» و اتا: ئاگر له كوانويدا هه ئناگيرسييت. يه كييك مندالي نه بيت يان كوري خراب ره وشت به دي هه بيت دهلئين: «ئوجاغی كوتیره» و ئه گهر باسی پایه به رزی يه كييك بکه ن پینی دهلئين: «ئوجاغ زاده يه و ئه گهر رقیان له يه كييك هه لسا دهلئين: «دهك له و جاغدا نه مي نیتته». زور جاريش سویند «به م و جاغه» ده خون.

دیواخان...

گه وره ترين ژووی ديبه. ژوورتيكي پان و دريژ و له سه رووييه وه «كوانو» يه كي له قور دروستكراو، له بهر دوو كه لي ساله هاي زستان، ديوار و سوانووی هه موو وهك زاخي رهش ره شه. له دوو لاهه لاکيشی كورده واری پراخاوه و له ليتواری ئاگردان سي «جه زوهی» قاوه هه لمی ليتوه هه لده سييت. قاوه چي، به دهم قاوه کوتاندنه وه، جار جار به «دهسك» له ليتواری «هاوهن» ده دات و وهكو «تامپو» ی موزيكا لاديبه كان ئاگادار ده كاته وه.

له سالانی ده می قرالیدا، له شاری كفری پاريزهر و ده سه سه ر بووم. بو كاروباری پاريزه ری، ئيواره يه كي به هار ريم كه وته ده شتی توخانه و به ناوی تيره كانی «ته رخانه» و «شتری» ئیلي جافدا تيبه ريم. ئه مانه له و ده شته جوانه ی به هه شت ديمه نه، به سه دان ره شماليان هه لدا بوون و ئاژه ليان، ميگهل ميگهل، له و ده شته سه وزه دا بلاو بوو بوونه وه. له هه موو ره شماليكه وه ته پ و دوو كه ل هه لده سا و بوكرزی شير و نانی ساجی ده هات. له ره شماليكي گه وره وه ته پ و دوو كه ليكي زور هه لده سا. حاجی هه سنی ته رخانه هاته پيريمانه وه و جله وی ماینه كه ی گرت، «قوربان، زانيم جه نابتان ليروه ده گه رينه وه، خومان ناتفاق كردوه. به مه رقه دی شيخه و ره حمانی تاله وانی به سه ر لاشه مدا تیده په رپن هه ره ده بيت گه وره مان بکه ن و لاده ن.» هيچ سویندی نه ده ويست، ئه وه نده ماندوو و برسی بووم به بي سوین قايل ده بووم، پام له ئاوزه نگي هيتنايه وه و چووينه ره شماله وه.

له كورده واريدا كوانو جار جار «وجاغ» يشی پچ دهلئين، مانا و جيگايه كي تايه ته ی هه يه. له شه وانی زستاندا پياوani دهم سپی، له ژووری ديواخان، له نزبکی كوانووی گه رموگور داده نيشن. ئه وانی دی ئاوات ده خوازن، رۆژتيك له رۆژان، يان به ده له ت و هيان به ته مه ن بگه نه ئه و پایه يه ی كه له كوانو نزيك ده بنه وه و خويان گه رم ده كه نه وه.

دهلئين، له ولاتی خوشناوه تی، ئه و پياوه دهم سپيانه به قه لنه ی دريژه وه له دوری كوانو له نزبکی ئاغاوه داده نيشتن. پياويكي پیری رهش و رووت قه لفه ی دريژی نابيت، هه ركه ده يه وي له كوانو نزيك بيتته وه و خووی گه رم كاته وه: «هه رو قه لنه ت كورته» و ده ری ده كن. كبرا سه ری خووی هه لده گريت تا قه لنه يه كي دريژ په يدا ده كات و ده گه رپته وه دي و ده چيت له ژووری كوانوودا پا له سه ريا ده نيت و قوميتك له قه لنه دريژه كه ی ده دات.» ئاوها داکتان... قه لنه ی من له قه لنه ی هه مووتان دريژه تره».

دەربەندیخان هیچتان بۆ نایبیت. بەلام بەمال و مندالەوه خراڤە ناو لۆری و ئیتر کەس بەچا و نەیانیبینی.

رەنگە بپرسن «الانفال» چیبە؟ «الانفال» مانای دەسکەوتی تالانیبە. ئەو کردەوانە بۆ تیشکاندانی کوردستان و قەلاچۆکردنی لە دانیشتوانی کورد و بەدیگرتنی گەورە و بچووک و پیاو و ژن و تالانکردنی مال و مولک و مەرۆمالات بە «الانفال» ناویران.

«الانفال» چیبە... (الانفال) سوورەتیکە لە قورئانی پیرۆز، لەو کاتەدا کە موسڵمانان لەسەر دەسکەوتی تالانیبی کوتالی (القربیش) تیکچوون، وەحی بۆ پیغەمبەر سەلامی خۆی لێ بیت، هاتە خوارەوه کە سەرکردەیی جەنگی «البدر» دەکرد، کە دەلیت: «یسئلونک عن الانفال، قل الانفال لله والرسول واتقوا الله واصلحوا ذات بینکم وأطیعوا الله ورسوله ان کنتم مؤمنین» ئەم نایەتە لەو کاتەدا هات کە موسڵمانان زانییان ئەبو سفیان بەکاروانیکی گەورەوه بەرپۆیە. موسڵمانان دەرچوون و رێگیان لێ گرت بۆ تالانکردنی و شەری «البدر» روویدا و موسڵمانان تیدا سەرکەوتن. بەلام ئەبو سفیان توانی قافلەکە رزگار بکات. موسڵمانان لە نیوانی خۆیاندا لەسەر کەمیی دەستکەوتەکان تیکچوون تاوەکو پیغەمبەر، سەلاوی خۆی لێ بیت بەپیتی ئەم نایەتە رێکیانی خست.

ئەبو سفیان موسڵمان نەبوو و موسڵمانان یاغمەکردنی مالی بەمافی خۆیان دادەنا. بەلام کورد موسڵمانن مالیان بۆ موسڵمانان قەدەغەیه، یاغمەکردنی مالیان و کوشتنی خۆیانیان وەکو ئەبو سفیانی دۆزمنی ئیسلام دادەنا. دێهاتیانیان رووخاند و مالیان تالان کرد و خۆشیان لە بیابانی «عرعر» زیندەبەچال کرد. ئا ئەمە بوو کردەوهی «الانفال» ی بەعس.

بەلێ هەزاران کوانووی تەرخانی و شاترییان کوێر کردەوه و تا ماوەیهک

رەشمال... ئیلانی کۆچەری کورد تیدا دەژین ئەم رەشمالە لە مووی بزن دروست دەکریت. ئەم رەشمالە بە «چبغ» بەشی میوانداری لە حەرم جیا دەکاتەوه. لەو میوانخانەدا حاجی هەسنی تەرخانی لە دەوری کوانوو دوو لاکیشی نەقشین جافیی راخرا بوون. لە کوانوو کەیدا ناگری کۆترەداری گۆی سیروان گری سەندبوو، لە لیواریدا سینیهکی «حەوت جۆش» هەلمی ئا و کولانی لیوه دەهات بۆ چای لیتان ئامادە کرابوو. لەو دیوی چبغەوه، لەگەڵ تەپ و دوو کەلدا بۆنی «قاورمە» و رۆنی داغ و نانی ساجی دەهات. لە پاش ماوەیهکی کورتی حەسانەوه، سینی لە سووروتە گەنم دروستکراو هات و خوارنیتیکی کوردەواریی نایابی تیدا بوو. لە پاش ناخواردن دۆعاخوایمان کرد کەچی تەختە پەنیرتیکی تازه دروستکراو لەسەر سەوزە گیاکە بۆ ئاوهچۆرکردن دانرابوو، «وەکەلامی خوا ئەمەیش دەبەیت» و خستیانه ناوی ئوتۆمبیلەکە و مالتاواپی و کوانو گەرمیمان لێ کردن و گەراینەوه بۆ کفری.

لە سالانی «الانفال» دا گەلیک لەو کوانوواتە کوێرکرانەوه و مەرۆمالاتی شاتری و تەرخانی تالان کران و پیاوانی پیاو وەکو حاجی هەسن و ژن و مندالیان بەقۆڵ بەسترای رەوانەیی بیابانی «عرعر» کران و زیندەبەچال کران.

فەتاحی کەرم بەگی سەرەک ئیلی جاف کە «مستشاری فەوج» بوو، بەهەزاران سوێندی بۆ خواردن: «ئا ئیستا لە لای سەرۆک کۆمار بووم، خوا وەدیاری سەریبەوه بیت، بەمال و مندالتان بچنە سەر شەقامی

تروسکهی ئاگریان لی برین، بهلام ئایا توانییان بلتیسهی ئه و ئاگرهی دلی
رۆلهکانی حاجی ههسن تهرخانی و هاوئیلهکانی بکوژتینهوه؟!

ئه م ولاتهی کورده چهند هرقل و چهند تهیمور و هولاکۆی پیداهات و
چوون ده ههزار یۆنانی تیدا سهرگهردان بوون. هۆلاکۆکهوته کۆری
زهردهوالهی «سولتان سهاک» و نهیدهزانی چۆن خۆی رزگار بکات.
ساسانی و سهفهوی و قاجاری و عوسمانلی و فهیسهل و عهبدولئیلا و
عهبدولکههریم قاسم و عهبدولسهلام و ئهوانی دی بۆ فهوتاندنی کورد
خۆیان تاقی کردهوه. کوان؟ له کوی مان؟ کی مایهوه؟ وهکو دهلتین:
«ئهوهی با بچنی گهردهلوول درهوه دهکا»

دیواخان... ههموو جۆره پیاویک رووی تی دهکرد و ههموو جۆره باسیکی
تیدا دهکرا. باوکم پیاویکی شارستانی و له شاری کهرکوک له تهکیه
تالهبانی پهروهرده بووبوو. گهلیک قسه و باسی بهکهلکی ههبوو که بۆ
جووتیارانی بکات. ئهوانیش بهتۆژهوه گوئیانیان بۆ شل دهکردو زۆر شتی
بهکهلکیان وهر دهگرت. له دیدا مهلایش ههبوو، ئه م مهلا یانه، له پهروهرده
و بیروباوهردا چهشن چهشن بوون.

ههندیکیان تهنها شارهزاییان له پیرهویی ئاینی ئیسلامدا ههبوو و تهنها
بهرنوژی و تهلقینی مردوویمان دهخویند. ههندیکیانیش، له سالانی
فهقییدا ئهوهنده شار بهشاریان کردبوو له و مامۆستا دانا یانه دا زۆر شت
فیر بووبوون. له مهلا عهلی کۆلهواری نیوه خویندهوار تاکو مهلا محیه دینی
بلیمه تی سولهیمانی و مهلا حه مه سه عیدی زهندی زانا.

زۆربهی ئهوانه که دینه دیواخان، ئه و پیاوه به ته مه نانه که له پایزی
ژیانیان دان و توانای جووت و دره و ره نجدانیان نه ماوه. جگه له مانه،
ئه و جووتیارانهی که خۆیان کار ناکهن و جووتیار و سه پان دهگرن، کاتی
زۆریان له دیوه خان و مزگهوت راده بوارد. له پیاوانی دیواخاندا گهلیک
پیاوی زیرهک و شارهزا و پیاوانی ئازا و پیاوانی گۆرانیبیژی دهنگخۆش و
پزیشکی له خۆوه فیربوو هه بوون، له مانه:

برایمی نههمه میگائیل، پیاویکی ئیسک سووک و پرو گهش.

مهوسوعهییکی قسهی نهستهق و پهندی پیشینانی کوردهواری بوو. بۆ ههر باسیک پهندیکی پیشینانی ههبوو. بهدریژی بن و بنچینهی ئه و پهنانهی دهزانی و دهیگیپراههوه. ئه و پهنانهی خالۆ برایم، قوتابخانهیهکی پهروهردهکردنی جوان و پیری دانیشتوانی زهرداو بوو.

ئه م خالۆ برایم، له کاروباری ئاوداریدا وهستایهکی زۆر شارهزا بوو. ههر کهسیک پیویستی بهدروستکردنی «ئاش» بیوایی و بۆ ئاوه لگرتن، داوای بیر و زانایی برایم میگائیلی دهکرد.

له سالانی ههفتاکاندا که وهزیری ئاودیری بووم، کۆمپانیایهکی نهوروپایی پرۆژهی ئاودانی ناوچهی «الخالص»ی دروست دهکرد، ئاودانی زهویوزاری (شیخ محاربی عهزای)یان لئ یاخی بووبوو و بههیچ کلۆجیک ئاوی بۆ نهدهچوو. شیخ محارب هاته لام و گوتی: «ئهگهر بریاری تووی لهسهه بیت، من برایم میگائیل دینم و ئه و دهزانیته چۆن ئاوی بۆ سهردهخات.» بریام دا و لهگهڵ سههسوورماوی نهاندازیارانی کۆمپانیا نهوروپاییبیکه ئاوی بۆ سهرخست.

سمایلی نههمه بارام

پیاویکی بهتهمهنی ئیسک سووکی قسهخۆش و نوکتهباز. ههرچهنیک تهمهنی له ههشتا سال پتر بوو، بهلام له دهمهتهقی و نوکتهبازیدا له لاویکی بیست ساله دهچوو.

له و سهردهمهدا له ناوی کچه ههزهرکارانی زهرداودا، گۆزانی و سهمایهکی تایبهت، وهکو «رۆل ئه ند رۆل»ی ئه مریکی، به ناوی «حه لگۆ حه لگۆ» بلاو بووبوهوه. کچان له پتی سهراو بهخۆیان و گۆزه یانهوه خنج خنج خۆیان ده له رانهوه و گۆزانی «حه لگۆ حه لگۆ»یان به لاوه ئازا و

شۆخوشهنگهکانی زهرداودا دهوت. ههرچهنیک ئه مه مافیکی رهویان بوو، به لام پیاوانی دئ داویان له شیخ جهمالی باوکم کرد که هه ره شه یان لئ دا به لگۆ له ترسی ئه و واز له و رهوشته بیتن.

مام سمایل هاته وه لام: «کۆرینه... ژبانی هه زه کاری درتی چی نه که؟ هه موو چهند سالیکه، له پاشان کچان شوو ده کهن و ده کهونه ژیر باری قورسی مال و مندال و رهنج و پشتیان له ژیر قورساییدا ده چه میته وه و به سه ده ه لگۆ ناله ریته وه. به خوا دوینی نیوه رۆ که چوم بۆ مزگه وت، له ریتگا سه بیری ده ورپشتی خۆم کرد کهس دیار نه بوو، ههر له ماله وه هه لگۆم گوت و خۆم له رانه وه تا وه کو مزگه وت».

هه بیسی حاجی

یه کییک بوو له جووتیاره ده ست رۆیشته وه کان نه له سوار چالاکي و نه له تفه نگیازی و نه یش له رهنجی مه رداري و کشتوکال و ئاودیری درتی نه بوو، یه کهم کهس بوو له زهرداو هاته پیری تیکۆشانی نه ژادی پارتی هیواوه و به جهخت بۆ بلاو کردنه وه بیروباوه ری نیشتمانپه روه ری تیده کۆشا. ئه م پیوه ندیبه ی له گه ل پارتی هیوا بووه هۆی ئه وه ی پیوه ندی له گه ل گه لیک له نه ندامانی هیوا له کفری و خانه قین په یدا بکات و هاو پیه کی موخلیسی شیخ عه تا تاله بانی بوو. هه بیسی حاجی ههر له چوارچیتوه ی بیروباوه ری هیوادا نه مایه وه، له ریتگی شیخ عه تای نه مره وه بیروباوه ری مارکسیسی وه رگرت و بووه نه ندامیکی تیکۆشهری پارتی کۆمیونیستی عیراق. له م ریتگیه دا گه لیک به ره مه می سیاسی هه بوو و تووشی گه لیکیش ئه شکه نجه بوو. له کاتی هه لگی رسانی شۆرشی ۱۴ ی ته موز ۱۹۵۸، به رپیکرت له به غداد بوو، به چاوی خۆی هیزی جه ماوه ری کۆلنه ده ری دیسوو. ئه مه وا چوختییی کردبوو که له رتی میلله تدا به رامبه ر هیچ مه ترسیبه ک چا و نه پرۆکتینی.

له سالی ۱۹۶۳، شوپشی دژ شوپشی بینی و له گهل گهلیک له تیکوشهرانی نهو ناوچه به حهفت سالی به ندییهوه رهوانهی به ندیخانهی بیابانی (نقره السلیمان) کرا. حهیبی حاجی ده میک بوو له ته مهنی هه رزه کاری دوورکه وتبووه و بوو بووه مام حهیب و سی کوری تیکوشهری کردبووه دیاری بی بو میللهت و چوونه پالی شیخ عهتای تیکوشهر و چیاکانی کوردستانیان کرده قه لای سهخت دژی هیزه چه کداره کانی نه ژاد په رستی حکومهت.

حهیبی حاجی له پاش دهرچونی له به ندیخانه، هه ره له سهه ر بیرو باوه پری نیشتمانیی خوی مایه وه و له سالی ۱۹۹۱ له گهل میلونه های پیر و جوانی کورد به ره و سنووری کوردستانی ئیران بووه وه، به لام مه رگ ماوه ی نه دا و دوا هه ناسه ی له ناو سه دان تیکوشه ردا دا و به دلنیا ییه وه چاوی ژبانی نووقاند و له دل و ویجدانی میلله تدا به زیندوو یه تی مایه وه.

خورشهی همه سهوزه

هه ندیک هه ن له سه ره تای ژبانیانه وه خوا په رستی ده کهن و له پاشا پشتی تی ده کهن. به لام خورشهی همه سهوزه تا دوا هه ناسه ی پشتی له خاک په رستی نه کرد، لوپچه خو لیککی زه ردا و له لای له هه موو شتی دی به ریزتر بوو. سوئندی گه وه ی: «به هق ئه م خاکه» بوو. بو بانه زه و بییه کی وشک له لیواری چه می «به یراغدار» به شتیکی وای به ستبوو مه گه ر فه رهاد بو شیرینی خو شه ویستی دروست بکات. زه و یوزاری ئه م دییه ی بست به بست ده ناسی و ده یزانی چۆن و له کوپه ئه ئا و ده ده رین. به درتیژی زیستان و به هار چاوی ده بریه ئاسمان بو ره هیله بارانیک و به چله ی سه رمای زیستان شه خته ی ده شکاند بو ئه وه ی نوره ئا وه که ی به فیرو نه روا ت و سوودی ته واوی لی وه رگریت، خورشه، روژژمیژی کشتوکالی گه رمیانی

کوردستان بوو. «ئیمرو ده روژی ماوه بو تار». که سالی وشکه سالی ده بوو و مه ترسیی ده که وته سه ره ده غلوان: «ئیمرو جووتیار دوعاخوایی له ئاغا ده کات» هیوای به مه رزی ئه و ساله نامینیت و به شوینی گوزه راندا روو و ده کاته ئاویکال. له گهل زه ردبوونه وه ی گه لای گهنم، خورشه ییش ره نگی زه رد ده بوو و که بارانیک ده باری، دووباره ده گه شایه وه «ئیمرو ئاغا و قه ره یه»، و اتا؛ جووتیار هیوا په یدا ده کاته وه و ده که ویته پارانه وه بو گه رانده وه ی بو به سه رکار. «ئیمرو شوان که ئیواره دارده سی بو مه ر فری ده دات، به یانی نایدوژیتسه وه.» چونکه گیا هه وزه ل ده کات و داره که ی داده پوشیت.

له سه ره تای وه رزی پایزدا، وه کو هو تیجیکه ری کچ، پۆل پۆل ده هاتن بو ئه وه ی خورشه جووتیاریان بکات. له گهل ئه وه شدا تا دواروژی ژبانی له هه ژاری رزگاری نه بوو.

خالو وهلی

ئه و پیاهه پیره ی که تا کو مرد «بیل» له دهستی نه کهوت و له به ردی ره ق به ره مه میکی زۆر و نایابی سه وزه ی ده رده هینا. هه رچه نیک ریشی سپی و پشتی له ژیر باری قورسی ره نجدا کۆم بو بوو، به لام سه رکرده ی دالبه وانی بو هیچ لاویک به جی نه ده هیشت و له رواندن هه مه چه شنه سه وزه دا ئه وه نده ده ست ره نگین بوو، ده گوت ئه نذا زیاری کشتوکال ئه نذا زه ی کیشاوه. بیه و میشکی وه کو کۆمپیوتهر، کاتی چاندنی سه وزه و کات و چۆنی ئاودانی و بژاره و چنن ریک خرابوو. ئه وه نده دلی به دیمه نی «دالبه» خو ش بوو، زۆریه ی ژبانی له چه رداغ و سه کۆی دالبه دا رابوارد.

خدر سمايل

ئەو پىياوھ ھىمىن و ژىرە. لەو كاتەدا پزىشك و دەرمان، نەك لە دىيەكان، بەلكوو لە شارەكانىشدا كەم بوون. خدر سمايل پزىشكى ئەو ناوچە بوو. زۆر جار جووتىيار و وەزىران لە كاتى جووت و درەودا تووشى رووداوى زۆر سامناك دەبوون، دەسيان بە «داس»ى تىژ شەق دەبوو يان پايان دەكەوتە بەر نووكى «كاسن» كە كەم لە پزىشكان بۆيان تىمار دەكرا، خدر بەدار و دەرمانى خۆناسى تىمارى دەكرد و زوو بەزوو چا دەبووھە.

تۆفەى نەريمان

لاويكى بەتازايى لە گوللە نەترس ناوى دەرھىنابوو ئەوھندە تازابوو بەملھور ناسرابوو. لە كاتى دوزمنايى عەشايەريدا، بۆ پاراستنى زەرداو شەوقۆلى ھەبوو و بەنۆيە چەكداران پارتىزگارى دىيان دەكرد.

شەويك تۆفەى نەريمان لە گەرانەوھى بۆ دى، تووشى «قول» بوو، «كورە زەلام كىي؟» كە بەبى دەنگى زانىيان، دايانە بەر دەسپىژ و گوللەبارانىيان كرد، بەلام ئەم لاوھ تازا و ملھورە چاوى نەپروكان تا ھاتە ناويان، كورە ھەى ملھور بۆ نالاييت منم؟».

«جارتىك گوتم منم، گوټتان لى نەبوو، ئىتر رووم نەھات دووبارەى كەمەوھ، نەوھك بلين لە گوللە دەترسيت.»

فارس بەقال

پىاوټىكى بەتەمەنى ريش سپى ئىسك سووك، نەك تەنھا شاعير، بەلكوو شارەزاي پەندى پىشبنان و بۆزبانى نوټ رىكى دەخست. ئەو پەندانەى باپىرانى بەشيعرټىكى خۆش، وھكو ملوټىكى عاقىق دەھۆنبيھوھ و تەمىي

پىر و جوانى پى دەكرد. بەو شيعرە جوانانەى، گىيانټىكى ھەلبەست و گۆرانى لە نىوان لاواندا جىگير دەكرد. زۆر جار لاوان ملھورىيان دەكرد بۆ ئەوھى گوټى لە تەمىكانى خالۆ فارس بىت و جار جارېش بۆ توورەكردنى، بەرامبەرى ئەو تەمى و پەندانە، بەيټى ناپەسندىيان پىيدا ھەلەدا، بەلام ئەو پىاوھ بەھۆشە توورە نەدەبوو و ھەر لەسەر پەند و تەمىي خۆى دەمايەوھ.

ھەھەى ئىنجە

ئەو پىياوھ سىما جوان و دەنگخۆش و مەقامزانە. لەبەرئەوھى لە ئىلى زەنگەنە بوو، شيعر و ناپابەكانى مەولەوى زۆر چاك تىدەگەيى. بەمەقامى «قەتار و ئەللاوھىسى و خاوكەر و نىوھشەوى» ھۆنراوھ جوانەكانى مەولەوى زىندوو دەكردوھ و گىيانټىكى نوټى دەخستە بەرى.

ئىمشەو وا ديارە بانگم بى شەرمەن

زايەلەى سەمتور كەللەم وھگەرمەن

صدای زىل و بەم مەينەت صەد تەرزەن

خەفەت شادىشەنى غەم دەماغ بەرزەن

ئەم شيعرانەى مەولەوى لە دەشتودەرى زەرداو دەزرنگايەوھ ئەم ھەمەى ئىنجەيە، نەك تەنھا گۆرانىبىټىټىكى ئاوازخۆش، بەلكوو وەستاي مەقامى گۆرانىيەكانى ناوچەى زەنگەنە بوو كە كانى مەقامانى قەتار و ئەللاوھىسيە، و زۆرەى دانىشتوانى زەرداو لە ئىلى زەنگەنەن، لەبەرئەوھ مەقامى قەتار و ئەللاوھىسى و شيعرەكانى مەولەوى ويجدانىيانى زاخا دەدا.

ناوچەى زەنگەنە لە ژوووروى كفرى لە دىيى (عەلەيان)نەوھ بەھەردوو لىواری رووبارى ئاوھ سپىدا تاكو دامىنى چىاي قەرەداغ دەگرتتەوھ. ئەم

ناوچهیه له دهوری «میر سمایل» میری زهنگه نه، میرنشینیکی فراوانی سه‌ریه‌خو، نه بو شای عه‌جه‌م و نه‌یش بو سوئلتانی عوسمانلی سه‌ری نه‌نواندوو و شاروچه‌که‌کانی قه‌رده‌داغ و کفری و دوز له‌ژیر حکومرانی میر سمایل بووه. به‌لام له‌پاش کوچی دوایی میر سمایل و ناکوکی له‌نیوان برا و کوره‌کانیدا، ئەم میرنشینه لاواز ده‌بی و به‌هانی عوسمانلییه‌کان میرانی به‌به ئەم میرنشینه‌یان تیک داوه و خستوو یانه سه‌میرنشینی خویان. به‌لام عوسمانلی که له‌شکری نیزامی دامه‌زرانو به‌هیتز بوو، میرنشینی به‌به‌یشیان له‌ناو برد.

ئەم مه‌قامانه، له‌کوژشک و دیواخانانی میر سمایل و میرزاکانی بایه‌خی په‌یدا کردبوو و زاخاو ده‌ده‌رایه‌وه. له‌گه‌ل سوژی نه‌ی و شمخال و ته‌موره‌دا، بو‌یژه‌کان له‌کوژشک و دیواخاناندا شه‌و به‌زمیان گپراوه.

شیخانی تاله‌بانی، که خویان به‌تیره‌یه‌کی ئیلتی زهنگه نه‌ ده‌زانن و باپیره گه‌وره‌یان زاوا و خزمی میر سمایل بوو، له‌و ولا ته‌دا پایه‌ییتیکی تایه‌تییان هه‌یه و له‌سه‌رده‌می کیشه و به‌ره‌ی عه‌شایه‌رییدا، پشتی یه‌کدییان به‌رنه‌داوه.

عه‌لی مه‌ردانی گۆران‌بیژی ناسراو له‌ناوچه‌ی (له‌یلان) چاوی کردوو ته‌وه، له‌بیره‌وه‌ریه‌کانیدا زۆر باسی مه‌لا ره‌وفه کوپر ده‌کات که له‌سه‌ره‌تای ژبانی هونه‌رییدا مه‌قامی له‌وه‌وه وه‌رگرتوو. مه‌لا ره‌ئووف له‌ته‌کیه‌ی تاله‌بانی له‌که‌رکوک فیری مه‌قام بوو. به‌لام عه‌لی مه‌ردان نه‌ک ته‌نها له‌و مه‌قامانه‌دا، به‌لکو مه‌قامانی ره‌سه‌نبی کوردی قه‌تار وئه‌للاوه‌سیشدا شاره‌زایی ته‌واوی هه‌بوو. مه‌لا ره‌ئووف شاره‌زایی ئەم مه‌قامانه نه‌بوو. عه‌لی مه‌ردان له‌دیی له‌یلانی تاله‌بانی نزیک‌ی شاری که‌رکوک ژباوه و له‌سه‌ره‌تای هونه‌رییدا له‌چه‌ند به‌سته‌ییتیکی کوردی و تورکمانی به‌ولاوه مه‌قامیژ نه‌بوو. یه‌که‌م گۆرانی تو‌مارکراوی، به‌تورکمانی

به‌کچه‌ تورکمانیکی له‌یلانییه‌وه بوو (له‌یلانی قزی) له‌و ناوچه‌یه «خه‌لی بارام چاوش» له‌گه‌ل سازی ته‌مووره له‌دیوخاناندا مه‌قامی قه‌تار و ئەللاوه‌یسی ده‌گوت، به‌لام مامۆستای عه‌لی مه‌ردان نه‌بوو. عه‌لی مه‌ردان بو‌ تو‌مارکردنی گۆرانی له‌ها تو‌جوژی به‌غداددا، له‌لای شیخ جه‌مالی باوکم له‌دیی زه‌رداو به‌مانگه‌ها ده‌مایه‌وه. له‌سه‌ر داوای باوکم جه‌مه‌ی ئینجه فیری ئەو مه‌قامانه‌ی ده‌کرد و ئەو مامۆستای عه‌لی مه‌ردان بوو.

من تاکو ئیستا ده‌نگ‌خو‌ش‌ییکی وه‌کو جه‌مه‌ی ئینجه‌م نه‌دیوه. که گۆرانی ده‌گوت هه‌موو زه‌رداو سه‌ره‌ی لیتوه نه‌ده‌هات، که گۆرانی:

نازک ته‌داره‌ک فـصل وه‌هاره‌ن
شنه‌ی بای له‌یلا هه‌رده و کو‌ساره‌ن
گو‌ل چون روی نازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان
وه فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جو‌شان

جه‌مه‌ی ئینجه، له‌پاش مردنی تاقه‌ کوره‌که‌ی (فوئاد) که ئه‌رکی ژبانی باوک و دایکی خستبووه ئەستۆی خو، له‌ ژیر باری جووت و دره‌پوشتی کو‌م و په‌نگی هه‌لقه‌چاو ده‌نگی که‌رخ بوو، ئیتر ئەو ده‌نگه‌ خو‌شه و ئاوازه دل‌گیره‌ی له‌ناوی ئاه‌ی رۆله‌ رۆدا ونبوو و هه‌موو بۆی گریابن.

ئه‌هه‌ی خو‌رشه

لاویتیکی ئەسه‌ره‌ی بالا به‌رز و بولبولی خو‌شی ئاوازی زه‌رداو. هه‌ر له‌مندالییه‌وه له‌شه‌وانی مانگه‌شه‌ودا، کچانی تازه هه‌لچووی زه‌رداو، هه‌لقه‌یان ده‌به‌ست، له‌گه‌ل شنه‌بای شه‌مالدا، وه‌کو ئاوازیکی جوانی «فیلهارمونییا»، هه‌موو به‌ده‌نگیکی نه‌رم: «هۆ له‌یلێ هۆ له‌یلێ» ده‌نگی ئەحه‌ی خو‌رشه «نازداره‌ی باوه‌یلێ» تیکه‌لی ئەو ئاوازه نه‌رمانه‌ ده‌بوو. فینکیکی بای شه‌مال و ئەو ئاوازه نه‌رمانه وه‌کو «لای لایه» که بو‌نووستنی

مندالّ دهگوتریت، ئەوەی خەویشی زرا بی، نەرم نەرم چاوانی خەوی تێ دەچوو.

لە کاتی خەرماناندا، ئەحە لەسەر «جەنجەر» دا چیربەکی گۆرانی رێبۆری دەخستە شەواری. ئەو سوور خوارنەوێ جەنجەر بە دەوری خەرماندا سەپان بێزار دەکات، ئەحە دەبێگۆرێبە بەزمی هەرزەکاران و بەئاوای خۆش شەویان دەبردە سەر.

لە پۆژانی شۆرشێ کوردستاندا، شیخ عەتا دێی زەرداوی بەجێهێشتبوو و لەگەڵ ھاوڕێییانی بەرگری لە ولات دەکرد، پۆژیک لیواکی (حماد شهاب) ئابڵووقە زەرداوی دا و ئاگری نایە مالتی شیخ عەتاوە، ئا لەو کاتەدا ئەحە خورشە بەگۆرانی وتن لە چەمی زرداوی سەری هێناوە دەری و ئەمە دی واقی ورم. لەگەڵ فەرمانی ئەفسەران «ارمی» دەسپێژێکی لێ کرا و سوورپێکی خوارد و کەوت و دواھەناسە لەگەڵ ئەو ئاوازه خوشیدا دەرچوو و ھاوڕێییانی هەر «هۆ لەیلێ هۆ لەیلێ» یان دەگوت، بەلام کەس نەبوو «نازدارە ی باوەیلی» بلیت.

سالە ی باوەخان

مێژووبێژی نەووسراوی ئەم ناوچە بە بوو، سالە نەخویندەوار بوو، بەلام ئەوەندە تامەرزۆی زانستی بوو لە مەلایەک پتر وتەکانی پێغەمبەر، سەلاوی خوای لێ بی و، مێژووی ئیسلام و رووداوەکانی ئەو ناوچە بەی دەزانی. باسی ژێانی سالانی شەری یەكەمی جیھان و زەبر و زۆری دەوڵەتی عوسمانلی و برسیتی و گرانی و هەژاری و نەخۆشی سالانی «سەفەر» وەکو تەزییحی دەرویشان دەهۆنێبەو. لە رێگای زەرداوی و کفریدا: «ئا لێرە حەمە پاشای جاف کوژرا، بۆیە پێی دەلێن پاشا کوژراو.»، «ئا لێرەو هێرشیان کردە سەر برام خان کە کفری لە

ئینگلیزەکان نازاد کرد، بەلام هێرشبەران لە بەردەم خۆراگرتنی پارێزەکاران شکان.

سالە ی باوەخان جووتیاری و سەپانی و خزمەتگۆزایی قوتابخانە ی کرد، بەلام هەر بەهەژاری سەری دواپی نایەو.

ئەمینی برام جازیه، عزیز برام سرنجی، برامی ئەحە ی هۆک، برامی کویتا سمن، ئەحە ی حەمە عارب، حەمە زەکی و حەمە گۆلە... هت

ئەم شۆرەسوارانە ی کە وەکو شاھو لە هەموو هەرایە کدا پێشەنگا و لە هەموو شایبە کدا وەکو «پلیسریک» لە رەمبازیدا سواریان دەرفاند. لە چەژن و شاییدا، خۆیان بە جوانترین جلۆبەرگ و رەزنی فیشک دەپازانەو، وەکو فەرمانی فەرمانی کە لێ هەر بە گۆلە نالی مانیان دەپێکا.

ئە ی ئەو لاو شۆخوشەنگە ی سیلاح شۆرانی، کە مالت و سامان و سنووری زەرداویان، لە دز، لە گورگ، لە پیاو خراپ و لە زەبرووزۆری مەئموورانی بەرتیلخۆر دەپاراست و شەونخوونییان دەکرد.

سەر لە ئیوارە یەکی ھاوینی گەرم، یەکیک بەھەڵەداوان هات و گوتی: «داود شوات لەگەڵ شوانیکی «تلیشانی» لەسەر لەوەر بەیە کدا هاتن و داود کوژرا نزیکی دە پانزە سواری چە کدار وەکو زەردەوالە دار بەلێتە شاریدا، یەک لە دوا ی یەک هەلمەتی دێی تلیشانیان دا.

ئیمە لەگەڵ تلیشانی دا ھاوسنوور و لەگەڵ سەید عومەر ئاغادا دۆست بووین. باوکم هەلپەریبە سەر ماینەکی و بەدوا ی ئەواندا، وەکو گۆلە لە لوولە ی تەنگ دەرچیت، لە دێ دەرچوو و بەردەمیانی گرتەو و بەهێمن کرنەویان بەپێکرایی بەبی شەر و کوشتار گەرانیو و هەر لە دوا ی ئەوان، داود شوانیش گەرانیو و نەختیک خۆین بەتەوێلیدا هاتبوو خوار و هیچیتەر.

میم سوہیل

له كورده واریدا، ئەو هی به مندالی باوکی بمریت به ناوی داکیییه وه ناو ده بریت. حه مید سوہیل له ته مهنی شهش مانگیدا باوکی مردبوو و له سوہیلی دایکی به ولاره كهسی نه بوو گوزهرانی به ریتته رتیه. حه مید به زگماکی شهل و چاوکی کویر بوو و ئەم شهل و کویره ته نها هیوای سوہیلی دایکی بوو. ئەمیش له گه وره شیدا شوانی و گاوانی به ولاره کاری دیکه ی پێ نه ده کرا.

زۆریه ی ژنانی كورد كه به گه نچی میردیان ده مرن، هه موو ژنانی خوێان ده به ستنه ئەو منداله ی كه هیشتا له زگیان دایه و یا هیشتا ساوان و خوێان له هه موو خویشیه کی ژیان بیههش ده کهن.

سوہیل به کیتک بوو له و ژنانه و خوێ له ژنانی فامیلیایی بێ بهش کرد و به خوری ریتستن و «هۆشۆ» حه میدی ساوای کوری به خیتو کرد. ئەم ژنه گه نچه جیتی ریزی زهرداو بیان بوو و، هه تا حه میدی کوری بووه گاوانی دێ و خوێ چوو ته مهنه وه كه به «میم سوہیل» ناو بنریت بۆ گوزهرانی ژیان هه ره نچی دا.

میم سوہیل پیره ژنیکی جوان و ئیسک سووک و دهنگ به سوژ بوو، له ماته مینی ژن و پیاو و گه وره و بچووکی زهرداوی به وه دهنگه به سوژه ی ده یلاوانه وه و له گه ل رشتنی فرمیسکی چاوانی، هه موو دهر د و كه ساسیی ژنایی و ژنایی گه نچیی تالی دهر ده خست. كه بۆ به دبه ختییی خوێ ده یلاوانه وه، هه موو زهرداو وه كو خوئی مردووی به سه ردا کرا بیته سه وه ی لیوه نه ده هات و گوئیان له و گریان و سوژه ی میم سوہیل ده گرت. ژنانی زهرداو كه هاو دهر دی میم سوہیل بوون به گه نچی میردیان مردبوو، له گه ل ئەودا به بی دهنگی و سوژی ناو دل ده گریان و فرمیسکیان دهرشت و كهس له زهرداو نه ده ما بۆ لاوانه وه ی به سوژ و به دبه ختییی میم سوہیل نه گریته.

زهرداو...

ناوچه یه کی دیمه کال و کشتوکالی و خوشبه ختی و به دبه ختییی جووتیاران و خاوهن دێ به ستراوه ته بارانه وه. جاری وا ده بیته سال له دوا ی سال بێ بارانی و وشکه سال ده بیته و ئیتر هه ژار و ده وله مهن د ده که ونه سه ر ساجی عه لی، ئەم نه هات و وشکه سالانه بیروباوهری سه یر سه یری له نیوان دانیشتوانی ئەم هه ریمه دروست کردووه و وا ده زان به هه ندێ کرده وه باران ده باریت. مه لا و ده سته ی نوێتر که ران ده چنه «نوێتره بارانی» لاوان «کو سه بارانی» و ژنانیش «شه ره گاگه ل».

رۆژی شه ره گاگه ل ژنانی زهرداو پشت ده به ستن و هه ره که کاسه یه کی «مس» وه کو کلاوی ئاسنینی جه نگاوه رانی سه رباز له سه ر دهنی و به «تیللو» وه هه لمه تی گاگه لی دیی تلیشانی هاو سنوور ده دن و به تالانی به ره و زهرداو ده پروین. گاوان هاوار ده با ته ژنانی تلیشانی و ئەوانیش به کلاوی مسین و به تیللاه، بۆ گه راندنه وه ی تالانیان، هه لمه تی ژنانی زهرداو ده دن. له چه می نیوان هه ردوو دێ ده بیته شه ره تیللو یه کدی داده گرن و تالانییه کانیان وه رده گرنه وه. ئیتر ژنان ده بوو ریتنه وه و هه ندیک سه ری ده شکیت و خوین به بالایاندا دپته خواره وه. پیاوانی هه ردوو لا ته نها بۆ ته ماشا کردن و هاندانی ژنانیان ده چن.

زۆر جار ئەم ژنانه، پولیسی ریزی توتوتن، كه توتنی قاچاغچییانی زهرداویان ده گرت، تیللا ترینیان ده کرد و توتنه که یان لی ده سه ندنه وه.

پۆلیس ژنان نانس و پیاوان دهستیان له ژنان بهرز نه ده کردهوه. پۆلیس پیاوان ده نانس به لام ژنان دهسینیشان ناکرین و له سهریان ده پروات.

کچانی نهشمیلانه...

کچانی نهشمیلانهی زهرداو که بو هه موو هه ره وهز و ده سهوایه ک، بو یارمه تی هاوسیپیان دا ده والن، بو ساوهر کوتان و دۆینه نانه وه هه موو کاتیک ئاماده ن.

ساوهر کوتان بو ئه م کچه نهشمیلانه وه کو سه یرانه جووت جووت له سه ر «دنگ» یک هه ره که به میکوتیکی به رامبه ری یه کدی ده وه ستن، له گه ل زرمه ی میکوتدا گوژانی به لاره شوخه کانی زهرداو ده لێن.

فه میانه چه رموو... آه آه

سه لته با بردوو... آه آه

له و داره ره قانه ی «دهنگ و میکوت» و ئاوازه نه رمه کانیان «ته مپوی» موسیقا دروست ده کن و له گه لیدا هه موو له شیان ده له رینه وه و، جار جاریش به لار له یه کدی ده گرن، که دلبان به لاریکی زهرداویبیه وه هه به.

له سالانی چله کاندا، ناکوکییه کی زۆر گرنگ که وته نیوان شیخ وه هابی تاله بانی و که ریم به گ و داود به گی جاف... هیچ هۆبه ک بو ئه م دوژمنایه تییه نه بوو و تاله بانی و جاف پشتا و پشت دروست بوون. چه ند جار له شکریان له یه کتر کرد و کوشتاریشیان له نیوانیاندا پرووی دا. زهرداو، که هیچ هۆ و سوودی له م دوژمناییه نه بوو و، به لکوو باو کم و به گزاده کانی جافی که لار، زۆر دۆست و هاوبه شی تیکۆشانی نیشتمانی بوون، له م سه ر و له و سه ر، زهرداو بووه مه نزلگی له شکر تاله بانی که له

به غدا دهسگير کرابووم. له ناوی زهرداويياندا ئەو باوهره ههبوو که من دژی «شا» ی عیراقم و بۆلابردنی تێدهکۆشم. شیخ عهتایش سههرلهشکریی زهرداوی دهکرد و شیخ ئیحسان میوانداریی لهشکریی تالهبانی دهکرد.

لیوای کهرکوکهوه بۆهاواری شیخ وههابی تالهبانی دههاته دپی «قرهبلاغ»، دهبوی سوارانی زهرداویش بهسهر لهشکریی شیخ عهتا، تیکهلی ئەو لهشکره بییت.

لهوکاتهدا، من قوتابی کۆلیجی حقوق بووم و ئیحسانی برام قوتابی قوتابخانهی نامادهبی بوو و، دهبوی میوانداری ئەو لهشکره زرمهیه بکات.

کچانی زهرداو، لهسه ساوهر کوتانیدا گۆرانیمان بهئیمهوه دهگوت و، ههر کهسه کارتیکیان پێ رادهسپارد.

میرم شیخ مکرم... آه آه
قانون بخوین... آه آه
له تهختی شاه... آه آه
شا داوه زینی... آه آه

میرم شیخ عهتا... آه آه
لهشکر بشکین... آه آه
له رهۆژی داوا... آه آه
سوار ههلهرفین... آه آه

میرم شیخ ئیحسان... آه آه
سوار داوه زینی... آه آه
له رهۆژی داوا... آه آه
لهشکر بروین... آه آه

لهم گۆرانیهدا که ههریه که ئهركیتیکیان پێ سپارد بوو ئیمه ههر له سییهکان تیکهلی تیکۆشانی نیشتمانی بووبوین. من چهند جارێک له

هەر جارێ بۆ مهشکردنی جهنگ زیانیان له دهغڵودان دهکرد دهمی ئاغاکانیان به پاردهیهکی زۆر چهور دهکرد و چاویان پێ شۆڕ دهکردن؛ به پرتزهوه ته ماشای ئه وهیان دهکرد که ئیمه پارهمان لی وهرنه دهگرتن و ده مانگوت ئهمه «له پیناوی خهبات دژی فاشیزم» ه.

له پابین رۆژئاوای دێوه مزگهوتیکی گهورهی کۆن له سههر چهمی زهرداودا هه بوو. مه لا دهیویست پاره کۆ بکاتهوه و مزگهوتیکی نوێ دروست بکریت. ئیمه ده مانگوت مزگهوت ههیه و له هه رلایه که روو بکه قبیله نوێژ دروسته، به لام مندالانتان پیتویستیان به قوتابخانه ههیه، زهرداوییهکان ئهمه یان لا په سه ندر بوو و قوتابخانه یان دروست کرد و بۆ یه کهم جار کورپ و کچانی دی پیکه وه هاتنه قوتابخانه، زۆریه ی مالان بێ ده ره باجه و په نجه ره بوون، که کتیبی قوتابخانه کهوته مالانه وه، قوتابیانی پیتویستیان به رووناکی بوو و له ژووره کاندایا ده ره باجه و په نجه ره یان کرده وه، ئیتر مالان به تیشکی هه تاو و بیری زانستی رووناک بوونه وه. قوتابخانه سال به سال پۆلی نوێ لی کرایه وه. گه لیک له کچان و کورانی دی پۆلی شه شی سه ره تاییه ته واو کردبوو، ئه وهی دهس رۆیشتوو بوو کورپ و کچی نارده قوتابخانه ی به رزتر. ئیستا له قوتابیانی ئه وه قوتابخانه یه، مامۆستایانی کولێج و مامۆستایانی قوتابخانه و زۆریشیان له کولێج و مه عهد ده رچوون.

هه زاران سال بوو له کورده واریدا نووسین نه بوو، زه راده شت ئاقیستای بۆ هینان، به لام له کاهینه کان به ولاره کهس فیتری نه بوو. ئیسلام هات «قورئانی پیروژ» ی بۆ هینان، به لام هه ر مه لا فیتری بوو. ئاغا یان نه یانده ویست له مه لا به ولاره کهسی دی فیتری ببیت، چونکه قورئانی پیروژ ده لیت: «لیس للانسان الا ما سعی» ئهمه ییش بۆ به رژه وه ندی ئاغا ده ست نادا، ده بوا یی مه لا هه ر بلیت: «اطيعوا الله واطيعوا الرسول واولی

زهرداو...

دیه کی سه د مالی و له پیتشه گای سنووری کوردستانی باشوور دایه. ده شتیکی فراوان و چۆل، هاوینان له بهر گه رمی، ده شت و ده ر بۆ کزی لی دیت. گه رده لوولی هاوین به قه د بالای دیوتیک درکودال و ته پوتۆز به ره و ئاسمان لوول ده دات و گره ی نیوه پروان وه کو ئاگری دۆخ رووی مرۆف هه لده قریچین. ئه و چه ند داره سه وه زی مالی ئیمه بوو بوو بووکی ئه و ده شته چۆله، به لام به قه د ئه و گه رمایه، زهرداو، وه کو دل خوینی گه رم به هه موو له شی مرۆف بلاو ده کاته وه، ئه میش له و ناوچه یدا رۆشنییری و ئازادیخوازی و بیرورای پیتشکه وتووخوازی بلاو ده کرده وه. وه کو چرا قه لاچۆی تاریکی شه و ده کات، بیروباوه ری ئیمه ییش وه کو دیو و درنج له (بسم الله) ده ترسی، ترسی خستبووه دلی ئاغا و ده ره به گ و کاربه ده ستانی حکومه ت.

له سالی ۱۹۴۱ که ئینگلیزه کان دووباره عیراقیان داگیر کرده وه، له شگری ده یه می به ریتانیا که بۆ به ره له ستیی ئه لمانیای نازی خۆی ئاماده ده کرد بنکه ی گه وه ی له ناوچه ی کفری له دیی «کنگریان» دانابوو و ریکای هاتوچۆیان له ریتی «شارپی» وه، به ناو زهرداودا هاتوچۆیان ده کرد. له و ناوچه یه ته نها له مالی ئیمه چاویان به کتیبخانه و به تایه ت کتیبی مارکسی - لنینین ده کهوت، له به رته وه ناوی زهرداویان به (کومونیست قیلێج) ده برد، ئیمه به وه وه شانازیمان ده کرد.

الأمر منكم» و ئیتر هیچی تر. حکومه تانیس له قورئاندا «الانفال» ی کرده بهشی کوردان. بهلام قورئانی پیروژ له گهڵ ئەو هدا لیبووردنیشی له گهڵدا ههبوو، ههر ئەو نهرمی و لیبووردنه رینگای هه موو دۆل و چیاکانی کوردستانی بو ئیسلام کردهوه.

کورد له هه موو پرۆتیمیکی نوێ ده سلما یه وه، چونکه هه ریه که ئه رک و باجیکی نوێی له دواوه بوو، که ئیسلام هات به ترسه وه ته ماشایان ده کرد. ده لێن بانگده رێک چوو هه سهر گردێک و ده ستی کرده «الله اکبر» کورده کان هیشتا راستیی ئیسلامیان نه ده زانی. کورد ده پرسیت: «ئه ری ئه وه چی ئیثیت؟». «بانگ ئیثیت بانگ» «بوچی؟»، «بو نوێژ»، «خۆ زیانی بو په زه کان نییه؟»، «نه»، «ده باشه لێگه ری با بیثیت».

عه ره به کان گو تیان ده بیته فیری عه ره بی بن، چونکه قورئانی پیروژ به عه ره بییه، به لام کورده کان به عه ره بی هه ر فیری نوێژ بوون و نیوه یشیان به کوردیی ده بوو.

ده لێن کوردیکی هه ورامی بو فرۆشتنی گوێز و هه نجیره وشکه رتی ده که ویتته دبی دراجی داو ده ی کورده ستان ئیواره که نوێژی خۆرئاوا ده کات ده لیت: «نیهت کرۆ په ری روکعات نوێژی ئیواره بکه یۆ بو خوی ته عالا الله اکبر». هه مه خورشید ئا غای داو ده لپی دیتته وه لام: «کوره سه ک باووک خوا وه هه زار حال فیری زووانی ئیمه بوو، ئیستا چوزانیت «په ری» چیه؟!».

قورئان له م ولاتانه دا عه ره ب و کورد و فارس و تورکی به سته یه که وه، به لام وه کو «ئاقیستا» کوردی نه کرده فارس، قورئانیش کوردی هه ر کرده موسلمان، به عه ره بی نه کرد. گو تیان «ئه م کورده ستانه عه ره بستانه؟» ئه ی بوچی هه زاران سال و له پیش هاتنی ئیوه یشه وه هه ر ناوی «کورده ستان» بووه و کورد تییدا ژیاوه، ئیسه کی باو یا پیری کن له ژیر ئه م خا که دا یه؟

ده لێن «ئه مه هه له یه ده بیته نه ژادیتان راستکه نه وه و ببنه عه ره ب» قورئانی پیروژ ده لیت: «وجعلناکم شعوباً وقبائل لتعارفوا ان اکرمکم عندالله اتقاکم». و اتا خوی ته عالا ئیوه ی به عه ره ب دروست کرد، ئیمه یشی به کورد دروست کرد. ئه مه ی ئیوه ئه وه ده گه بیته که (استغفرالله) خوی ته عالا به هه له ئیمه ی به کورد دروست کرد، ئیوه ده تانه ویت ئه وه له یه راست بکه نه وه. ئیسلام ئه وه نده هاوتایی له نیوان میلله تانی کردووه، له بانگ له گه ل فاتحه خوتندن بو گیانی پیروزی پیغه مبه ر (ص) ناوی (بلال الحبشی) یش دیتیت.

له ههموو دیدا دەنگی دایهوه، بهلام له پاش ئەوهی مندالانی قوتابخانەى زەرداو پلەى خۆیندنی سەرەتایییان بری، ئەوهی توانای خۆیندنی دیکەى نەبووه بووه سەربازی (خەتدار) و جیگرى ئەفسەر، له شەرى نیتوان عیراق و ئییران، نزیکەى ۹۰ کەس له دیتی زەرداو له کۆزى شەردا بوون و ئازاییهکی زۆریان نواند و دوو کەسیان له سەربازییهوه یەکسەر کرانه ئەفسەر و سێ کەسیشیان نیشانی ئازایییان وەرگرت، کەچی حکومەت کە بریاری وێرانکردنی کوردستانی دا، لهگەڵ دێهاتی دی دیتی زەرداویشی وێران کرد و گەلیک له زەرداویییان، بەرهو ژووو چوونه ناوچهی زەنگەنه و زۆریشیان بوونه فاقی «الانفال» هوه و له بیابانی «عەرعر» زیندەبهچال کران. «جەنابی سەرەک کۆمار... دیتی زەرداو ۱۱۰ ماله مزگهوت و قوتابخانەى شەش پۆلى و بیرىکی ئیترتوازی تیدا بوو. له کۆزى شەردا ۹۰ ئەفسەر و جیگرى ئەفسەر و سەربازی دەرجهدار دەرجهنگان و ئازاییهکی زۆریان نواند. ئەم دێیه چوار شەهید و ده ونبووی هەیه، ئیتر چیتان لی دەویست و وێرانتان کرد؟». له وهلامدا: «بۆچ ئاگادارت نەکردم، گەر دەمزانی پێوهندی بهئیهوه هەیه جودام دەکرد و دەمهیشتەوه.» «جەنابی سەرۆک. من مەبهستم تەنها زەرداو نییه، مەبهستم ئەم کاره نارهوایهیه که له کوردستان دەرکرت» (له گفتوگۆیهک له نیتوان من و سەرەک کۆماردا له ۱۹۸۷/۵/۷ کرا).

«جەنابی سەرۆک... دەنگویاس وا دهگهیینیت که هیترشیکى سەربازی نوێ دهبنه سەر دێهاتی کوردستان و بهچهکی کیمیای ههزاران کەسى بێ گوناھ دهکوژن. ئەم هاوالاتییانە بهشەرن هەرچهنێک له بیرى بهشەریهت چوونهتوه و ههروا ئەمانه عیراقین و موسلمانن، له میژوودا نهبیستراوه کەسیک وهکو جەنابتان وا میللهت لهناوبەرن، ئەگەر مەبهستان ئەوه بیت که کورد له کوردستان نههیلن و له بیرى خەلقى بهرنهوه، ئەم خەيالە خاوه، مافی میللهتیک له نیشتمانییدا لهبیر ناچیتەوه.» (له نامهیهکی

سەربازی...

له کوردستاندا بۆ مەبهست و له لایەن حکومەتانی غیره کورد گیراوه. کوردەکان ناپهزایی خۆیان بهرامبەر سەربازگرتنی زۆرداری تورک و فارس و عەرەب دەرپێوه. چونکه ئەم سەربازییه نەک له بەرژهوهندیی کوردان بهلکو بۆ مەبهستی ئەوان و زۆر جار له دژیان بهکاربان دین. بۆ ئەم ناپهزاییه گەلیک هەلبەست و گۆرانییان پێدا گوتوه.

یا خوا رهزا شا حەوت کورت بمرئ
کێ دیویه له کوردان ئیجباری بیگرئ
کوپم گهوره کرد بهشیر و شهکر
رهزا شا بردی بۆ شهره خهنجەر

ئەمه ناپهزایی کوردەکان بۆ خزمەتی حکومەتانی بیگانەى داگیرکەر دەردهبریت. ئەم حکومەتانه تەنها له کۆزى شەردا مردن مساواتی له نیتوان میللهتاندا کردوه.

باوکم هەر له سەرەتای دەرچوونی یاسای «بەرگری نیشتمانی = الدفاع الوطني» که سەربازی بهزۆرداری دهخاته ئەستۆی هەموو لاویک، دەبویست لاوانی زەرداو سەربازی بکەن، بۆ ئەوهی فێری چهکداری و جەنگاندن ببن و فێری خۆیندەواری بن و شاران ببینن و چاویان بکریتهوه، گەلیک کەس له دێهاتی دی، بهفروپیل و بهرتیلدان خۆیان له سەربازی رزگار دهکرد. یهکەم لاوی زەرداو که چوو بۆ سەربازی «کەرم زۆراب» بوو،

نووسەر بۆ سەرۆك كۆمار له ۱۰/۶/۱۹۸۸.

له دەرسی جوغرافیا دا دەمانخویند كه «دەریای سوور» لەو پەیدا بووه؛ لهو جیگایه ئەررز دا كه وتوو و له پاشا كه وتوو ته ژیر ئاوه. له كوردستانیش هەر كه سێك و ههكو گۆر ههلهكن بهیپل و بالته خهركی ویرانکردنی بووبیت، له ئەنجامدا خۆی دهبیته ژیر لافاوی جهماوهری كوردستانهوه و خۆی تقووم و سهرنگووم بووه.

كوامیم سوویل بهو دهنگه نهرم و بهسۆزهی بۆ ئهحهی خورشه و شكوره شهل و ئازادیی شههیدان بلاوینیتتهوه و مردووكانی گۆرستانیش له ژیر بهردی «ئهله» وه سه بهرزكه نهوه و راپه رن؟! ئه مه كوردستانه، تهیمور و هۆلاكو و شایانی قاجار و مستهفا كه مال، پترتری لئ کرد، بهلام كهسیان نه مان. ئیستایش درهندهكانی «الانفال» كه ههزاران دیتی كوردستانیان ویران کرد و سه دان ههزار ژن و پیاو و مندالیان له بیابانی «الععر» زینده به چال کرد، نهوهی تازه، ههزاران شهقام و دیتی ویرانكراو له ژیر كه لاوهكان دهر دین و له جارن جوانتر دروستیان دهكه نهوه، دار بهرووی سووتاو دووباره سهوز دهبیتهوه و بهبالی چیاكانی كوردستان داده پۆشیتتهوه و ژمارهی كوردیش تا دیت پترتر دهبیته و له جیاتی حه مه و حه سه ن و قاله، ئازاد و شیرزاد و په ریزاد شیرین ناوی رۆله كانیان ده نین، له رۆژژمیتری نویدا له جیاتی سالانی گرانی و چاوه قوله و ئه نفال و عه رعه ر و تالانی و دئ ویرانی، خۆشبه ختی و ته ندروستی و به رگری و ئاوه دانی تۆمار ده كه ن.

به لئ، زهرداو ئه و لاوه شوخه برنۆ به دهستانه ی تیدا نه مان، بهلام رۆله تازه كان له پیچی پشتینه كه یاندا خه نجه ری تۆله سه ندن ده شارنه وه و ئیتر پروا به رۆم و عه جه م ناكه ن.

زهرداو بیان... وهكو هاو نیشتمانی دیکه ی كوردستان هه ر له پایزه وه

دانه ویله و وشكه ی زستان كۆده كه نه وه. ساوه ر، دۆینه، كه شك، قه ره خه رمان و پروش و رۆن و خورما كۆ ده كه نه وه. بۆ چا و شه كریش هه فته به هه فته، باره كایان ده برده شاری كفری و ده یانگۆرپییه وه به «كه لله» به ك شه كر و یوز دره م چای... له بهر ئه م ده سكو رتییه و وشكه سالان، دانیشتوانی ئاوه كال بۆ گالته به یتیان پیدا هه لده دان.

زهرداو تلیشان خه رجیانی كایه

كه لله به ك شه كر و یوز دره م چایه

ئه م ولاته دهیمه كاله، ده كه ویتته گه رمیان و سنووری كه م بارانی كوردستانه وه. كاتی وا ده بیته سال له دوای سال نه هات دای ده گریته و هه موو ده كه ونه سه ر «ساجی عه لی»، به لام كه س له برسانا نه مردوو و ئه و سالانه به هه ر جو ریک بیته، به فرۆشتنی مه رومالات و تفهنگ ده به نه سه ر، له گه ل ده ستپێكردنی بارانه سال و پیت و به ره كه تی به هاری ئه و خاكه، به قارچك و دۆمه لان و كز و هه پلوك و پیشووك و تۆله كه ده ژین و له سه ر وته ی «الضرورات تبیح المحضورات»، هه ندیك بۆ پرزگارکردنی مال و مندالیان، بریاری خواردنی گوشتی ریبوی و كه متیاریشیان ده دا و خۆیان ده گه یانده سالانی بارانه سال و ده بوورانه وه.

بۆ كرینی خورما و توتن، هه ندیکیان وه كو «رحله الشتاء والصیف» به ره و خواری كوردستان كاروانیكی پیازیان بۆ «به دره» و «حصان» ده كرد و گه نمیان به خورما ده گۆرپییه وه. له به هاریش ده چوونه شاره زوور بۆ هینانی توتنتی قساج، له مه دا زۆر جار له گه ل پۆلیسی ریتی تووشی گیتچه ل ده بوون، یان به به رتیل و یان به لووله ی تفهنگ خۆیان ده رباز ده كرد. له به كیک له و گیتچه لانه دا «حوسه گیتی» رۆله ی ئازای زهرداو كوژرا و له و ناچه یه دا ئازایی و شه ره نگیزی دهنگی دایه وه.

ئه م ها توچۆبانه ی كاروان زۆری پت ده چوو. ریتگی كاروان به ناوی ئه و

دۆل و ههردهیهی دوور و درپژ دهپۆیشت و ههه نهدهپراپیهوه، له گهپانهوهدا، له زهلاوی نزیکههی دئ، دهنگی «تیتته بوجاغ» مژدهی ئاوهدانی پێ دهدان. ئەم دهنگی تیتته بوجاغه تیکهلی «هۆره» و «قهتار و ئەللاوهیسی» کاروانچییان دهبوو و مژدهی گهپانهوهیان دهدایه کهسوکاریان و دههاتنه پیریانوه له بهرئهوهی سۆزی قهتار و ئەللاوهیسی مزگینی گهپانهوهی دهدایه زهرداوییان، ههه بهبیستنی چاویان پر دهبوو له فرمیتسک.

شمشال...

مۆسیقایهکی کوردیهه. شوان بۆ لهوهپاندنی مهه، شمشال ژهن له دیواخانی ئاغایان و سۆفیان له کۆری زیکردا نهغمههی بهسۆزی لیوه دینن. لهم ناوچهیهدا ئەم شمشاله له کهمههه زۆریه شوان و گاوئادا دهبینریت. بئ دهنگی تهنهایی دوور و درپژی ژبانی پۆژانهی بهئاوازی شمشال کورت دهکاتهوه. ئەم شمشاله بریتیهه له چهند قهفیتی قامیش که له زهلاوهکانی ئەم ناوچهیه دهپۆیت و چهند کونیکتی تیدایه.

له کوردهواریدا دهلین: «ههموو شمشالیک وهکویهک کونی تیدایه و ههموو دهستییک بهقهه یهک پهئجهه ههیه، بهلام تهنها شمشال ژهنی بههونهه دهزانیت چۆن پهئجهه بهسهه کونهکانیدا بجوولینتهوه و ئاوازی خۆشی لی دهپینیت.

شاعیری بهئاوانگی کورد؟؟؟؟ شمشال بهخوا دادیک دادهنیت و دهلین:

زانا و سۆفییه گهورهی کورد شیخ عهبدولرهمان تالهبانی له ههلبهستیکی فارسیدا لهسهه ههلبهسته سۆفیانهی مهولانا جهلاله دینی رۆمی لهم بابتهوه دهلین، ئەمه وهرگیره کوردیهه کهیهتی:

عهشق له نهی دا چۆن ئاوازی ساز کرد
له زوبانی نهیهوه هاته گفتوگو و گوتهی
ههههه نیک نهغمه له بانگی نهی دایه

نه غمه زهني نائي عاشقه، نهی چييه!
 گوئ له نهی بگره چی ده لئیت هۆشت بیتته وه
 لۆکهی بیهۆشی له گویت ده ربینه،
 گوئی بگره چی پرووی داوه، هۆشیاری بی هۆش کرد
 به بی بیهۆش چاوه روانی سر و ساز مه به
 له و کاته دا که له هوشیاری دیتته در
 ئه و جا له هاوار و بانگی نهی تیده گهیت
 و که باسی نهی ژهن ده کات، شیخ عه بدولپرهمان ده لئیت:

دهسته لاتی بی پهروایه نهی ده پریت
 نه غمه کانی ده بیتته نهینییه کی خودایی
 ئه وهی ده لئیت له نه غمه کان و په رده کان
 له جیابوونه وهی دلدار و درده کان
 له غمه دووری و له نه شمه ی نزیکیی
 له شکوی عه شق و له نووری جوانیی
 هه مووی له نهی ژهن دایه نه ک له نهی
 ئه وهی نازانی رابووردووی نهی چيیه
 ئه وهی له نهیدا مه قام و په ره ها هه یه
 دهستی نهی زهن و ده می هیناویه

نه ک ته نهها مرۆف، به لکوو ناژه لیش گوئ بو شمشال شل ده کات له سه ر
 ئاوازی نه رم و دلگیرانه ی شوان به دلنیایی ده له وه پریت. شوان هه ر
 شمشالی له پشتوتیندا نییه، خه نجه ریکیشی له پشتینه که ی دایه.
 به ئاوازی نه رمی شمشال مه ره کانی هیمن ده کاته وه، به خه نجه ری ده بانیش
 له گورگ و له پیباوخراپ ده یان پارێزیت.

لاووک...

ئه و لاوانه وهیه که بو مهرگی رۆله ئازاکانی کورد ده گو تریت... ئه م لاووک له
 کوردستاندا ته نهها بو فرمی سک رشتن نییه، به لکوو بریتییه له میژووی
 نه نووسراوی پروداوه کانی کوردستان و به ره ه لستی جوری زۆرداران، که
 به ده یان چه رخه له باپیرانه وه بو رۆله کان ماوه ته وه. هه ر هه ریمیکی
 کوردستان شیوهیه کی تایبه تی لاووک هه یه و پروداوه گرنگه کانی ئه و
 ناوچه یه تو مار ده کات و ده یخاته سه ر زوبانی بو تزه کان و به دیهاتی
 کوردستاندا ده گه رپین و له سه ر شازی «ته مور» بو خه لکی ده گتینه وه.

له گه رمیانی کوردستانی خواروو «شه ریف به گ» که له ئیلتی
 زه نکه نه یه، به لام له به ره وهی له ناو ئیلتی ده لۆدا ژیاوه به شه ریف به گی ده لۆ
 ناسراوه، باسی هه لمهت و ئازایی رۆله کانی ئه م ناوچه یه به زاری کرمانجی
 خوارووی ئه م ولاته بو گۆران بییژان هۆنیوه ته وه. له م ولاته دا یانزه سواره که ی
 «که مه ر خان» که وه کو دوانزه سواره ی مه ریوان، شه ریف به گ وه کو
 شانامه ی فردهوسی به هه له به ست باسی ده کات و له دیواخانان گۆران بییژان.
 ده یلینه وه. ئه مانه له باج و زه بر و زۆری مه ئمورانی عوسمانلی یاخی
 بوون، به لام به نامه ردانه به دهستی ژاندارمه کانی عوسمانلی و هیزی سواره
 (حمیدییه) کورد به سه رکرده ی حوسین ئاغای هه مه وه ند له پاش شه رپکی
 ئازایانه له یه کیک له زنجیره چیاکانی زاگروسی کوردستان که له ژوو رووی
 شاری کفرییه کوژران و بو ترساندن رۆله کانی ئه م ناوچه یه لاشه کانیان

خستنه سەر هیستەر و هینایان بۆ کفری، ده‌لێن دایکی که‌مه‌رخان له‌سه‌ر به‌رمالی نوێژی خۆرابوو که لاشه‌ی خۆیناوی کورپه‌ ئازاکه‌یان خسته به‌رده‌می و هه‌ر له‌ نوێژه‌که‌دا له‌سه‌ر به‌رماله‌که‌ گیانی سپارد.

جووتیارانی ئەم ناوچه‌یه له‌ پێش تۆکردنی زه‌ویوزاریان بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی له‌ درکوداڵ ئاگری تێبه‌ر ده‌ده‌ن. میلله‌تی کوردیش نه‌وه‌نده‌ ژێرده‌ستی بیگانه‌ی دیوه‌، به‌هه‌زاران چلکاوخۆری تێدا په‌یدا بووه‌ و خه‌باتی میلله‌ت تێک ده‌ده‌ن و ره‌نجی تێکۆشانی به‌با ده‌ده‌ن. ئەم وڵاته‌یش ده‌بیت وه‌کو ئەو درکوداڵه‌ له‌و چلکاوخۆرانه‌ پاک‌بک‌رتته‌وه‌، بۆ‌ئه‌وه‌ی ره‌نجی تێکۆشانی به‌با نه‌چیت.

جاریک به‌میوانداری چوومه «یه‌ره‌شان» ی پایته‌ختی کۆماری ئەرمه‌ستانی سوڤیاتی، له‌ میوانداری شامدا چه‌ند وه‌زیرتی ئه‌رمه‌ن و گه‌لیک له‌ رۆشنی‌یرانی کوردی ئەرمه‌ستان بانگ کرابوون. یه‌کیک له‌ وه‌زیرانی ئه‌رمه‌نی لێی پرسیم: «جه‌نابتان لاووک ده‌زانن؟ وتم: «نه». به‌سه‌رسوورماوی پرسی: «چۆن؟! لاووک میژووی میلله‌ته‌که‌تانه‌. هه‌رچه‌نیک میژووتان به‌راستی نه‌نوسراوه‌، به‌لام زۆریه‌ی راستییه‌کانی به‌سه‌ر زمانه‌ی بوێژان و له‌ ویجدانی هه‌زاران که‌سدا تۆمار کراوه‌. باسی شوێشه‌کانی کورد دژی بیگانه‌ی داگیرکه‌ر و ئازایی رۆڵه‌کانی کورد وه‌کو ملوانکی خۆنجه‌ی گۆله‌باخی به‌هار، له‌و لاووکه‌ نایابانه‌دا هۆنراونه‌ته‌وه‌». رووی کرده‌ وه‌زیرتی ئه‌رمه‌ن وتی: «لاووکێ ده‌رسییم ده‌زانی؟» یه‌کسه‌ر به‌ده‌نگی‌کی نه‌رم و چه‌زین لاووکێ باسی شوێشی ده‌رسیمی بۆ وتین.

گۆل... کوردستان وڵاتی گۆل و گۆلزاره‌. له‌ به‌هاردا سه‌رانسه‌ری کوردستان به‌گۆلی ره‌نگامه‌ ده‌پازیتته‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ له‌ گۆرانی و هه‌لبه‌ستی کوردیدا، به‌تایبه‌ت له‌ گۆرانی بوێژه‌کانی ئەم ناوچه‌یه‌ بایه‌خیتی تایبه‌تی هه‌یه‌. مه‌وله‌وی ده‌لیت:

گۆل چون رووی ئازیز نه‌زاکه‌ت پۆشان

وه‌فراوان چون سه‌یل دیده‌ی من جۆشان

به‌هار دیت و ده‌روات، گۆل و گۆلزار ده‌گه‌شپه‌ته‌وه‌ و سیس ده‌بیت. مه‌م و زین و خه‌جی و سه‌بامه‌ند باسی ژبانی رابووردووی کوردستان ده‌کات. چه‌رخ دیت و چه‌رخ ده‌روات، گۆرانی کۆن کز و گۆرانی نوێ باوی دیت، به‌لام قه‌تار و لاووک و چه‌یران، وه‌کو مافووری عه‌جه‌م تاکو کۆنتر بیت زاخاوتر ده‌بیت. لاوانی سه‌رکیش هیمن ده‌کاته‌وه‌ و به‌و په‌نده‌ جوانانه‌ ده‌یانکاته‌ پیری دانا و پیریش ده‌گه‌رینیتته‌وه‌ بۆ ده‌وری لاوتی، ژبانی میلله‌ته‌که‌مان به‌و جۆره‌ بووه‌. جارجار ده‌هۆل و زورپانیان بۆ هه‌لبه‌په‌رکیی سه‌ما و جارجاریش بۆ شین و چه‌مه‌رانی لێی ده‌دا... هه‌ر ئه‌و زایه‌له‌یه‌ی که‌ پیر و جوان دینیتته‌ سه‌ما، هه‌ر ئه‌ویشه‌ ده‌یانخاته‌ شین و واوه‌یلا. خۆشی و ناخۆشی له‌ ده‌هۆل و زورپاناکاندا نییه‌، له‌ رابووردو و ژبانی خۆمان دایه‌.

له‌ جیژن و له‌ شایی، ده‌هۆل و زورپا نه‌غمه‌ی سوارانه‌ی بۆ لێ داوین. ئیمه‌ی لاوی چاپوک سوار، له‌ مه‌یدانی «پمبازی» دا تفه‌نگی برنۆمان وه‌کو خامه‌ی نووسین هه‌لمان ده‌دا و ده‌مانقۆسته‌وه‌. مه‌یدانی پمبازی مه‌یدانی مه‌شقه‌ بۆ هونه‌ر و چاپووکێ و جه‌نگانه‌. ئەم هونه‌ره‌ش به‌ئاسانی ده‌ست

ناکه ویت. دهیان جار له «زین» دهگلایین و تووشی ئازار دهبووین، وهکو دهلین: «سوار تاکو نه گلپیت به سوار نابیت» له و گلانانهدا چوخت دهبووین و چاومان له هیچ نه ده پرووکان. له سیاسه تیش هه وایه، سیاسه تمهدار، وهکو ئاسن له ناو بلتیسسه ی ئاگر و ساردیی ئاودا ده بیسته پۆلا، تیکۆشه رانییش له چه شتنی گهرما و سه رما چوخت ده بن و له هیچ ناترسن.

شیخ جه مالی باوکم...

پیاویکی شوخوشه نگ و دیمه ن جوان و سوارچاک و نیشان شکینی چاک بوو، له مه جلیساندا سه ره ره ز و قسه زان و زمانی کوردی و تورکی و فارسی و عه ره بی ده زانی و گهلپیک کتیبی به م زوبانانه ده خوینده وه و گهلپیک شیعر و نه ده بیاتی نه م زوبانانه ی له به ربوو. شیعه ره کانی حافزی شیرازی و شیخی سه عدی و فرده وه سی و مه وله وی و کوردی و شیعه ره خواپه رسته کانی شیخ عه بدولپه رحمانی باییری و شیخ ره زای تاله بانی و نامیق که مال تورکی له به ربوو.

هه ره که سه به گویره ی خو ی له گهلپیدا ده ووا. له گهل لادیییه کان باسی کشتوکال و له گهل بازرگانان باسی بازرگانی و له گهل ره شنبیران باسی شیعر و نه ده بیات و له گهل سیاسیه کان باسی سیاسه تی ده کرد.

شیخ جه مال یه کتیک بوو له سالی ۱۹۱۹ له گهل حه مه به گی فه تاح به گی جاف لقی کۆمه له ی «ئازادی کوردستان» یان دامه زراند و بییری کورده وارییان له ناوچه ی کفری بلا و کرده وه. له و کۆمه له له **له وچه یه دا**، مامۆستا سه عید نه فه ندی موفتی و سه عید وه نداوی و وه ستا سالتی به رگ دروو و... هتد هه بوون، نه م کۆمه له گهلپیک پیاوه ناسراوه کانی کوردی تیدابوون، وه کو جه مال بابان، حه مه ی عه بدولپه رحمان ئاغا، توفیق قه زاز و شیخ محه مه د گولانی و ئیسماعیل به گی ره واندرزی و حازم شه مدین ئاغا زاخۆ.

شیخ جهمال جیگه‌ی لیفته‌وماوانی کورد بوو. کور و خزمانی «جافسان» له پاش شکستی شورشه‌که‌یان دژی رژیمی ره‌زا شای ئیران هه‌نایان هینا بو دیتی زه‌رداو و شیخ جهمال دالده‌یانیدا و به‌مانگه‌ها و ساله‌ها میوانداریانی کرد... له‌م هه‌رتیمه‌دا جیگه‌یه‌کی دیاری بو خوی په‌یدا کردبوو.

هه‌ر له‌ژیانی ئه‌ودا، ئیمه‌ تیکه‌لی کوردایه‌تی بووین و له‌و رینگه‌دا تووشی گیتجه‌لیکی زۆر بوو بووین. هه‌ر چه‌نیک باوکم بروای به‌کوردده‌ کلاو فرینه‌کانی نه‌ما بوو، به‌لام رینگای کوردایه‌تی له‌ ئیمه‌ قه‌ده‌غه‌ نه‌ده‌کرد و نه‌ک ته‌نها وه‌کو باوکیک، به‌لکو وه‌کو هاو‌رپیه‌ک هه‌مه‌جو‌ره‌ باسی سیاسی له‌گه‌لماندا ده‌کرد.

له‌ فامیلیا که‌ماندا، هه‌ندیک بو‌کو‌کردنه‌وه‌ی سامان هه‌له‌په‌یان ده‌کرد و سامانیکی زۆریان پیکه‌وه‌ نابوون، هه‌ندیکیانیش بو‌ده‌سته‌لاتداریی کاربه‌ده‌ستی سه‌ریان بو‌گه‌لیک ناکه‌س شو‌ر ده‌کرد و به‌وه‌ گه‌یشتنه‌ ئامانجی خو‌بان. هه‌ندیکیش، نه‌ک بو‌سامان و ده‌سته‌لات به‌لکو رینگای ئایندارییان گرت و به‌ئامانجی رووحیی خو‌بان گه‌یشتن. به‌لام ئیمه‌ به‌شوینی «راستی» و بو‌ئامانجی میلیله‌ن چووین و له‌م رینگه‌دا تووشی ئازار و سه‌رگه‌ردانی بووین. ئه‌و رینگه‌ زۆر درێژ و بی‌پایانه‌. له‌ رینگای هه‌قپه‌رستیدا تووشی گه‌لیک ده‌رد و ئه‌شکه‌نجه‌ و ده‌ردی سه‌ری بووین، به‌لام هه‌یج په‌شیمان نه‌بووینه‌وه‌ و کولمان نه‌دا، نه‌ سامان و نه‌ ده‌سته‌لات هه‌یچیان به‌جاویدی نامیتن، به‌لام هه‌قیقه‌ت و نیشتمان په‌روه‌ری وه‌کو زێری ناو تیزاب وایه‌، هه‌رچه‌نیک داخ ده‌بیت و هه‌لده‌قولیت، به‌لام ناگۆریت و به‌ ره‌ونه‌قتر ده‌بیت.

شیخ عه‌نای برام و براده‌رم و هاو‌رپیم

ئاوتم ئه‌وه‌بوو مه‌رگی نه‌بینم، به‌لام گه‌ردوون شتیکی دی ده‌کات. له‌ ژبانی و له‌ مردنیدا پایه‌به‌رز بوو. له‌ پیناوی باوه‌ری نیشتمانیدا ده‌رد و ئه‌ندیشه‌یه‌کی زۆری بینی. له‌ سالانی ۱۹۶۳-۱۹۶۵ که‌ فه‌رمانده‌ی لقیکی پێشمه‌رگه‌ی کومونستان بوو له‌ کوردستاندا ئازایانه‌ تیده‌کو‌شا و ده‌جنگا و جیی ریز و بروای هاو‌رپییانی بوو.

شیخ عه‌تا له‌ دیتی زه‌رداو هاته‌ دونه‌یاوه‌ و زۆریه‌ی ژبانی له‌ ناو زه‌رداو‌بیان رابووارد که‌ خو‌شیانی ده‌ویست و خو‌شیان ده‌ویست. له‌ که‌رکووک تا‌کو پۆلی سیه‌می قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی خویند. به‌لام به‌کو‌چی دوایی باوکمان و بو‌ئوه‌ی من و ئیحسانی برامان خویندن به‌رینه‌سه‌ر وازی له‌ قوتابخانه‌ هینا، به‌لام فیروونی له‌ قوتابخانه‌ی ژبان برده‌ سه‌ر.

شیخ عه‌تا هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای هه‌رزه‌کاریدا چوه‌ هاواری دامه‌زراندنی لقی پارتی «هه‌یوا» و له‌گه‌ل مامۆستا محمه‌د قه‌رده‌اغی زۆر به‌چالاکانه‌ بی‌ری کوردایه‌تی و لقی پارتی هه‌یویان فراوانتر ده‌کرد. لی‌ره‌دا گه‌لیک له‌ ناسراوه‌کانی کورد وه‌کو مسته‌فا به‌گی جاف و شیخ محمه‌د نه‌جیبی تاله‌بانی و شیخ ئه‌حمه‌دی شاکه‌ل و حه‌مه‌ی عه‌لی ئاغای زه‌نگه‌نه‌و گه‌لیک له‌ رو‌شنه‌بیران و کاسبانی کفریان خسته‌ جموجۆلی کوردایه‌تی.

له‌ دیتی که‌لار، که‌ریم به‌گی جاف و داوود به‌گی برای و حه‌مه‌مین به‌گی کوری که‌ریم به‌گ لقی که‌لاریان دامه‌زراند.

شیخ عه‌تا و شیخ محمه‌د نه‌جیب تاله‌بانی و حه‌مه‌ی عه‌لی ئا‌غا و وه‌سمان به‌گی شه‌ره‌فه‌بانی له‌ سالی ۱۹۴۵ چوونه‌ هاواری شو‌رشی کورد له‌ بارزان و ه‌یرشی چه‌کدارییان برده‌ سه‌ر بنکه‌ی سه‌ربازی و پولیسی حکومه‌ت. و دوا‌که‌س بوو له‌ پاش وازه‌تانی سه‌رۆکی هیوا مامۆستا ره‌فیق حیلمی وازی له‌ هیوای نه‌ماو ه‌یتنا. له‌گه‌ل هه‌ندێ له‌ هاو‌رپییانی، له‌وانه‌ شیخ حوسین خانه‌قا و شیخ قادری سیامه‌نسور تاله‌بانی و محمه‌د قه‌ره‌داغی و عه‌بدو‌لکه‌ریم ئه‌سه‌د تاله‌بانی کۆمه‌له‌یه‌کی دیکه‌یان دانا به‌ناوی «هیوای ئازاد» و پرۆژنامه‌یه‌کیان به‌ناوی «شیتان» ده‌ره‌یتنا.

له‌ پاش تیکچوونی دوا‌رێک‌خراوی هیوا، شیخ عه‌تا هاته‌ پارته‌ی کۆمونیستی ع‌یراق و تا دوا‌ژیانی پر له‌ خه‌بات هه‌ر له‌ پارته‌ی کۆمونیستییدا بوو.

که‌ سه‌ره‌ک وه‌زیران عه‌بدو‌لکه‌ریم قاسم به‌هاندانی کۆنه‌په‌رستان له‌ میلله‌ت هه‌لگه‌پایه‌. شیخ عه‌تایش له‌گه‌ل چه‌ند ئه‌ندامی پارته‌ی کۆمونیست ده‌سگیرکران و له‌ به‌ندیخانه‌ی عیماره‌ به‌ند کران. له‌و کاته‌دا من موفه‌تشی گشتیی وه‌زاره‌تی ئیسلام زراعی بووم. ده‌بوا‌یی ئه‌رکی خۆی له‌ به‌ندیخانه‌ و ئه‌رکی خه‌زان و منداله‌کانی بخه‌مه‌ ئه‌ستۆم، به‌شیک له‌ مووچه‌ که‌مه‌که‌م بوو ئه‌وان داده‌نا.

له‌ پاش ده‌رچوونی له‌ به‌ندیخانه‌، وه‌کو لیپرسراو له‌ لقی کفری پارته‌ی کۆمونیست هاته‌وه‌ کۆری خه‌باته‌وه‌ و، له‌ سالی ۱۹۶۳ زه‌رداوی به‌جیه‌تیش و له‌گه‌ل گه‌لیک له‌ خه‌باتکه‌رانی پارته‌ی کۆمونیست له‌ دێی فه‌والی کۆبوونه‌وه‌ و خۆیان رێک‌خست بوو به‌ره‌هه‌لستی وه‌رگه‌یرانی ۸ی شو‌باتی ۱۹۶۳. لیته‌دا کرا به‌فه‌رمانده‌ی لقی پێشمه‌رگه‌ و له‌و شه‌پانه‌ی که‌ له‌گه‌ل ه‌یزه‌ سه‌ربازه‌کانی حکومه‌ت کردی ئازاییه‌کی زۆری نواند.

له‌ سالی ۱۹۶۵ که‌ سه‌رکرده‌ی شو‌رشی کوردستان که‌وته‌ گفتوگۆکردن

له‌گه‌ل حکومه‌تدا، شیخ عه‌تا گه‌پایه‌وه‌ دێی زه‌رداو. به‌لام ئه‌مه‌ زۆری پێ نه‌چوو و دووباره‌ گه‌پایه‌وه‌ ناو هاو‌رپ پێشمه‌رگه‌کانی. له‌م کاته‌دا حکومه‌ت ماله‌که‌ی زه‌رداری سووتاند و بوو ئه‌م مه‌به‌سته‌ سه‌عدون غه‌یدان و حماد شه‌هابی خسته‌ کاره‌وه‌.

له‌ پاش گه‌یشته‌ی پارته‌ی به‌عس به‌ده‌سه‌لته‌ ده‌رچوونی به‌یانی یانزه‌ی ئازار و دامه‌زراندنی به‌ره‌ی نیشتمانی له‌ نیوان پارته‌ی به‌عس و پارته‌ی کۆمونیست و به‌شداریکردنی پارته‌ی کۆمونیست له‌ حکومه‌تدا، شیخ عه‌تا کرایه‌ سه‌رۆک شه‌ره‌وانی شاری کفری و له‌م کاره‌دا تا‌کو راپه‌رینی ئازاری ۱۹۹۱ مایه‌وه‌ و لیته‌دا چوو ریزی رزگارکه‌رانی شاری کفری. هه‌رکه‌ ه‌یزی سه‌ربازی حکومه‌ت به‌به‌شداری «مجاهدی خلق» ه‌یرشیان برده‌ سه‌ر کفری، شیخ عه‌تا و هاو‌رپیکانی به‌ره‌هه‌لستییان کرد و دوا‌که‌س بوو که‌ کفری به‌جیه‌تیش و مالی تالان کرا و له‌گه‌ل ملیۆنه‌های کورد چوو کوردستانی ئێران و له‌ پاش گه‌پانه‌وه‌ی بوو سوله‌یمانی و له‌ ریزی پارته‌ی کۆمونیستی کوردستاندا خه‌باتی کرد و تا دوا‌هه‌ناسه‌ی له‌ ریزی گه‌لدا خه‌باتی کرد.

شیخ عه‌تا، وه‌کو له‌ ژیا‌نیدا جێ ریزی میلله‌ت بوو له‌ مردنیشیدا هه‌روا بوو. جه‌ماوه‌ری سوله‌یمانی، به‌حکومه‌ت و میلله‌ته‌وه‌ ته‌رمه‌که‌یان به‌جۆرێک له‌ گردی سه‌یوان به‌خاک سپارد که‌ له‌گه‌ل پایه‌ به‌رزبی خه‌باتکه‌رێک بگۆنجیته‌.

شیخ عه‌تای برام و براده‌رم و هاو‌رپیم له‌ دلم و ویجدان و هه‌موو هه‌ستم و له‌ ویجدانی میلله‌تدا ده‌ژیت. جیه‌گی به‌هه‌شت بیته‌.

چرای کوردایه‌تی و بیری پیتکه‌وتووخوازی

به‌دریژی می‌ژوی نوی، زرداو بوو بووه چرایه‌کی پروناک‌ه‌وه‌ی ئه‌و ناوچه‌یه. هه‌ر له سه‌ره‌تای سییه‌کاندا زرداو و که‌لار ده‌ستیان خسته ناو ده‌ست و چرای کوردایه‌تی‌یان له ناوچه‌ی کفری هه‌ل‌کرد. له سالی ۱۹۲۹ هه‌ شیخ جه‌مالی تاله‌بانی و همه‌ به‌گی جاف بو‌ مافی ئوتونومی له کوردستاندا تیده‌کۆشان و له سالانی ۱۹۳۷-۱۹۳۸ من یه‌کیک بووم له دامه‌زینه‌کانی کۆمه‌له‌ی دارکه‌ر و له پاش ئه‌وه‌ی له سالی ۱۹۳۸ بووه پارتی هیوا له‌م ناوچه‌یه‌دا شیخ عه‌تا و محمه‌د قه‌ره‌داغی لقی هیوایان دامه‌زراند. هه‌ر له زرداو‌ه‌وه‌ هیوا په‌لوپۆی بو‌ دپهاتی دی وه‌شان و ره‌گی له‌و ناوچه‌یه‌ داکوتا.

هاتوچۆی مه‌لا سه‌ید عه‌بدو‌ل‌حه‌کیم پاوه‌یی که‌ به‌خانه‌قینی ناسرابوو، له نیوان زرداو و که‌لار بو‌ پشتگیری له شۆرش‌ی کورد و یارمه‌تی‌یی بارزانییه‌کان، له که‌لار کۆنگره‌یه‌کی گه‌وره‌ به‌سترا. له‌و ناوچه‌یه‌دا، زرداو ئالای مه‌ردانه‌ی هه‌ل‌کرد و ده‌ستی دایه‌ چه‌ک بو‌ یارمه‌تی شۆرش. له به‌یانیکی ۱۹۴۵ زرداو خۆی ئاماده‌ ده‌کرد بو‌ شۆرش.

هه‌لک سه‌مین... ستارخان‌ی پر له فیشه‌کی له خۆی دابوو و له‌به‌رده‌م دیواخ‌ندا هاتوچۆی ده‌کرد و «هوره»‌ی ده‌چری. هۆره له بنه‌ره‌تدا مه‌قامیکی به‌سۆزی که‌له‌ورییه. دووری ولات و سه‌رگه‌ردانی له ئاوازی ئه‌م هۆره‌یه‌دا ده‌بیسترت. کورد هه‌موو کاتیک پیوستی به‌هۆره‌ بووه و زۆرجار ده‌ربه‌ده‌ری و سه‌رگه‌ردانی کیشاوه.

چه‌کدارانی زرداو له‌گه‌ل هه‌له‌ه‌له‌ی ژنان و هۆره‌ی پیاوان له چه‌می جانلغه‌وه‌ به‌ره‌و ژوو به‌ره‌و بنکه‌ سه‌ربازیه‌کانی حکومه‌ت کشان. یان ده‌ست له بارزان هه‌ل‌ده‌گرن و مافی ره‌وای کورد ده‌ده‌ن و یا هه‌موو کونجیکی کوردستانان لێ ده‌که‌ینه‌ بارزان. شریقه‌کانی برنۆ له لقه‌کانی پۆلیس و سه‌ربازی حکومه‌ت هه‌لسا. که‌وابوو ئه‌مه‌ یاخیبوونی ئیلتی بارزانییان نییه، ئه‌مه‌ شۆرش‌ی میلیه‌تی کورده‌ و تاکو دیت ده‌ته‌نیته‌وه‌.

ده سالی بهندیخانه...

له پاش خیانته تی مالک سه یف چوممه بهندیخانهی بهغدا. شیخ عهتای برام به ته وای ئه رکی به خیتوکردنی خیزانی خوئی و دایکم و خوشکمی گرتنه ئهستوی خوئی. تنهها ههه ئه مه نه بوو، ده بوایه له بهندیخانه منیش به خیتو بکات. ئه م ئه رکه له ئه رکی بهندیخانهی من قورستر بوو. زهرداو سالهها تووشی وشکه ساله ده بوو و ژبانمان زۆر تال ده بوو. شیخ عهتا بهمهیش قایل بوو، بهلام رۆژتیک له رۆژنامهیهک باسی گوللهبارانی زیندانیانی سیاسی بهغداد و کوشتنی من و گهلیک له هاوڕێکهمانی دیبوو. زۆر به پهروشهوه خوئی گه یانده بهغداد و دلنیا بوو که نه کوژراوم.

له پاش ده رچونم له بهندیخانه، به ده سه به سه ری نیرامه «بدره» ی نزیکی سنووری ئییران و له پاشا هینامیان بۆ کفری. بۆ ماوهی سهی ساله ده بوایه له کفری بم و رۆژی دوو جار بچمه بنکهی پۆلیس و له دهفتهری رۆژانه دا ئیمزا بکه م که ههه لێره م و هه لئه هاتووم.

زهرداو تنهها ۲۳ کیلومه تر ده که ویتنه خوارووی کفریه وه. له پاش ئه وهی ئوتومبیلیکی بچووکم کرێ، ئیواران له پاش ته فره دانی ئه و پۆلیسه ی که بۆ چاوه دێریم دانرا بوو ده چوممه زهرداو و له گه ل شیخ عهتا جامه وهرمان بۆ رۆژی هیوامان دژی رژیمی قرالی بهغداد.

هه مهید عوسمان... خوئی به سکر تیری گشتییی پارتی کومونیستی عیراق دانا بوو. لقی کوردی ئه و پارته له چله کانی چه رخی بیسته م لقیکی جه ماوه ربی گه وهی کوردستان بوو. به لام له و گورزه ی که له پارتی کومونیست درا، لقی کوردستانیش کز بوو. هه مهید عوسمان له به ره ئه وهی توانای په ره سه ندنی لقی کوردی پارتی کومونیستی نه بوو، **ویستی لی تیک دا و بیخاته ناو پارتی دیموکراتی کوردستان، به لام زۆر به ی ئه ندامان به مه قایل نه بوون و ئه مه یان به «تصنعوی»** داده نا. هه مهید پیتیستی به «فتوا» ی ئه ندامه ناسرا وه کان بوو.

ئیهواره یهک شیخ عهتا هاته لام و ئاگاداری کردم که هه مهید عوسمان له زهرداو و ده یه ویت بمبیتیت. ئیهواره به دزه چوممه زهرداو. بگه ره و به رده یه کی زۆر له نیوانی من و هه مهید عوسمان رووی دا. منیش ئه مه م به خیانته ی پارتی کومونیست ده زانی و هیچ رێگای ئه وه م نه دا و دلنیا بووم که هه ردوو پارت، پارتی کومونیست و پارتی دیموکراتی کوردستان پیکه وه ده توانن میللهت بۆ شوێش ئاماده بکه ن و به دل شکستی گه راپه وه.

سه‌عدون غیدان و حماد شهاب له زهداو

له ۱۹۶۳ شیخ عه‌تای برام بۆ به‌ره‌ه‌لستی ئینقلابی عه‌بدولسه‌لام و به‌عسییه‌کان ده‌ستی دایه‌ چه‌ک و چووه‌ ناو پارتیزانه‌کانی پارتی کۆمونیست. زهداو له‌ ناوچه‌کانی ژێرده‌ستی حکومه‌تدا بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌یویست تۆله‌ له‌ مائی شیخ عه‌تا بسینیتته‌وه‌. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ دوو هێرش کرد. یه‌کیکیان به‌سه‌رکرده‌ی مقه‌ده‌م سه‌عدون غیدان و دووه‌میان به‌سه‌رکرده‌ی عه‌قید حماد شهاب.

سه‌عدون غیدان گێپراپه‌وه‌ وتی: «که‌ فه‌رمان ده‌رچوو مائی شیخ عه‌تا بسووتین، له‌ ریگای قه‌ره‌ته‌په‌وه‌ به‌ره‌و زهداو هاتین و دامانه‌ ناو عه‌شیره‌تی «کروی» که‌ خۆم له‌و عه‌شیره‌ته‌م. سه‌رۆکی عه‌شیره‌ت شیخ سالح خه‌له‌ف هاته‌ پیرمه‌وه‌ وتی: «کورم سه‌عدون. ئەمانه‌ کوری شیخ جه‌مالی تاله‌بانین. ئیمه‌ له‌م هه‌ریمه‌، کورد و عه‌ره‌ب و تورکمان هه‌ر گه‌روگرفتییکی عه‌شایری یان حکومه‌تیمان هه‌بوویت هانامان بۆ شیخ جه‌مال ده‌برد و ئەو پیاوه‌ ده‌هاته‌ هاواری هه‌موومانه‌وه‌. تۆ رۆله‌یه‌کی عه‌شیره‌تی کروی، تکات لێ ده‌که‌م کارێکی وا مه‌که‌ میژووی عه‌شیره‌ته‌که‌مان له‌که‌دار بکه‌یت». گوتم: «من سه‌ریازم حکومه‌ت فه‌رمانی ئەمه‌ی پیم داوه‌، ئەی چی بکه‌م؟» گوتی: «کورم، له‌ نزیکه‌ دێوه‌ چه‌رداغێک بسووتینه‌ و بلتی مائی شیخ عه‌تام سووتاند، که‌س گزیریت ناکات.» گوتی منیش له‌ نزیکه‌ دێوه‌ چه‌رداغێکی دایه‌وانم سووتان و گه‌رامه‌وه‌.

پاش چه‌ند مانگیک، ده‌مه‌و به‌یانیک، ته‌پوتۆزیکه‌ی زۆر، تا ده‌هات له‌ زهداو نزیک ده‌بووه‌وه‌، له‌شکرێکی زریبۆش به‌فه‌رمانده‌ی (عه‌قید حماد شهاب) ده‌وری زهداوی دا و هه‌لمه‌تی مائی شیخ عه‌تایان دا. مآل چۆل بوو، من له‌ به‌ندیخانه‌ و شیخ عه‌تایش له‌ ناو پارتیزاناندا بوو. بانزینیان رسته‌ ماله‌که‌ و ناگریان تیبه‌ردا. ئەوانه‌ی که‌ له‌ دێ مابوون هه‌موو وه‌کو خۆلی مردوو یان به‌سه‌را بیترابیت، بێ نق و چق چاویان بریبوو مائی ناگر تیبه‌رداوی ئیمه‌. ژنان له‌ ترسی ده‌سدزێژی سه‌ریازه‌کان خۆیان له‌ کادانه‌دا شارده‌بووه‌وه‌ و به‌بێ ده‌نگ له‌ سینه‌ی خۆیان ده‌دا و مندالان زنووقیان چووبوو و چریکه‌یان له‌خۆ بریبوو. تا له‌م ناگریارانه‌دا ئەحه‌ی خورشه‌، له‌ چه‌می زهداو، له‌به‌ر چریکه‌ی گۆرانیه‌ی خۆی ناگای له‌م ده‌س و به‌خه‌یه‌ نه‌بوو و به‌ره‌و مآل ده‌هات. زهداوییان بۆ ئەم خۆش ئاوازه‌ هه‌موو دلێان له‌ مشت گرتوو. «یاخوا، یا هه‌مه‌تی شیخه‌ و ره‌حمانی تاله‌بانی و باپییری قره‌چیوار و شیخی که‌سنه‌زان، ئەمانه‌ کوپه‌ر و که‌ر بکه‌ن و ئەحه‌ نه‌بین و نه‌بیسن» ئەحه‌یش هه‌ر به‌گۆرانی گوتن سه‌ری له‌ که‌لی چه‌م ده‌ره‌ینا و هه‌رکه‌ چاوی که‌وته‌ ئەم ته‌پ و دووکه‌له‌ و سه‌ریازه‌کان، ماقیان ورمآ. له‌گه‌ل «ارمو»ی ئەفسه‌ران، ده‌سزێژیک کرا و ئەحه‌ جارێک به‌ده‌وری خۆیدا خوولایه‌وه‌ و که‌وت و لیبوی مۆر و لاشه‌ی سارد بووه‌وه‌. دایکی و باوکی «وه‌ی رۆله‌ی جوانه‌مه‌رگم.» به‌سه‌ریه‌کدا که‌وتن. ئەم بولبوله‌ خۆش ئاوازه‌ که‌ له‌ شه‌وانی مانگه‌شه‌وی هاویندا، له‌ ناو ده‌نگی، «هۆ له‌یلێ هۆ له‌یلێ»ی کچانی نه‌ونه‌مامدا، نازداری باوه‌یلێ»ی ده‌گوت، وه‌کو ئەستیره‌ی شه‌وانی پایزدا گه‌شایه‌وه‌ و زوو ئاوابوو. هه‌زاران ئەستیره‌ ده‌گه‌شینه‌وه‌ و ئاوا ده‌بن، مانگه‌شه‌و دیت و ده‌روات. کچانی زهداو له‌ شبن و واوه‌یلیوه‌ رۆژتیک دیت بکه‌ونه‌ هۆ له‌یلیه‌که‌ی جارن و کوره‌ ساواکانی ئەحه‌ی خورشه‌ گه‌وره‌ ده‌بن و گۆرانیه‌کانی باوکیان «نازداره‌ی باوه‌یلێ» به‌ئاوازیکی به‌رزتر ده‌لێن.

ئەستارەكانى ئاسمانى «ئەنفال»

كە مندالبووين لە شەوانى ھاوینى گەرمیاندا چاومان دەپرییە ئەو ئاسمانە قوولەى پر لە ئەستارەىە. ئەى خودایە ئەم ھەموو ئەستارەىە چىن؟ تاكو چاو پر دەكات ھەر دەدەرەوشىنەو و ھەندىكىيان دوور و ھەندىكىيان نزىك، ھەندىكىيان گەش و ھەندىكىيان كز. لە ناكامدا ئەستىرەىەك بۆ ماوہىەكى كەم دەگەشىتەو و ئىتر مائتاواى دەكات و شوڤ دەبىتەو و ئاوا دەبىت. داىپرافان پىيان دەگوتىن؛ «ئەو ئەستىرەى پىاوتىكە، كە دەمرىت، ئەستىرەكىشى ئاوا دەبىت... ھەركەسە لە ئاسماندا ئەستارەىەكى ھەىە، ئەوہى مەلا و خویندەوار بىت، ئەستارەكەى گەشە و ئەوانەش كە نەزانن ئەستارەكەىان كزە.»

ياساى ژبان واىە، نەوہى كۆن دەپۆن و نەوہى نوئى دىنە ئەم دونىاىەوہ. جوون جوون ئەستارەى كۆنىش ئاوا دەبن و ھىنى نوئى دەدەرەوشىنەوہ.

كە مندال بووین، چاومان دەپرییە ئەو ئەستىرانە كە بۆ ماوہىەكى كەم دەگەشانەو و ئاوا دەبوون. ئەى خواىە، دەبىت كى مردبىت كە ئەستىرەكەى ئاوابو! ئەمە لەكاتى ئاساىیدا بوو كە مرۆڤ لە دوارپۆژانى ژيانى وەكو ئىوارەى پۆژىكى خوش، سەىرىكى قەد و بالائى پۆلە نەونەمامەكانى دەكرد و ئىتر بۆ ىەكجارى بەدلنىاىى چاوى دەقوچان و ئەستىرەكەش ئاوا دەبوو. دەبواى ئەو ئەستىرە پىرە ئاوا بىت و ئەستىرەى دىى لە ئاسماندا بگەشىتەوہ.

نازانم كە زەرداوم بەجىھىشت و بەرەو بەندىخانەى «نقرە السلمان» يان بردم ئەستارەكەم چى لىھات؟! ئايا لەگەلدا ھاتە ئاسمانى بەندىخانەى بىبابانى سەلمانەوہ؟ يان ھەر لە ئاسمانى زەرداوا ماىەوہ. لە زەرداواوہ ئاسمانى ھەموو گەرمىيانى كوردستانى لىوہ ديار بوو. ئەوہ «ھەوت برا» ئەوہ «گەلاوئىڤ» ئەوہ ئەستارەى «سووہىل» و ئەوہ «پىگای كافرۆش» ئەمانە ئەوہى دەگەياند كە گەرمىيانى كوردستان چەند ئاوادانە، چەند پىرە، ئەو دەشت و ھەردەى گەرمىيانە جمەى دىت. دى لە دىوہ ديارە. لە ھەموو دۆلىكەوہ ھۆھۆى جووتىاران لەگەل «اللە اكبر»ى مەلا تىكەل دەبىت و ھەركەسە لە جىبى خۆبەوہ «سجدە» بۆ ئەو خواىە دەكات كە ژيانى ھىمنى و دل ئاواتى پى بەخشىون. سالى بەسالى، ىەك بەىەك جووتىارانى پىر كۆچى دواى دەكەن و ئەستىرەكانىيان لە ئاسمان ئاوا دەبن و كوئىزەبانە بۆ مندالانى نوئى دەكرىت و ئەستىرە بچووكەكەيان و ورنجەيان دىت.

ئەو پۆژە خۆشانە ئاوابوون و شەوى «انفال»ى بەدكار سەوہى لە دەشت و دۆلى گەرمىيانى كوردستان پى. زەرداوا، وەكو ھەزاران دىھاتى كوردستان، لەگەل زەویدا تەخت كرا. ئەى خواىە ئەو ھەموو ئەستىرانەى ئاسمانى گەرمىيان چىيان لى ھات؟! ئايا ئەوانىش كەوتنە بەر ئەنفال؟ ئايا ئەو ھەموو ئەستىرە جوانەىش چوونە ئاسمانى «عرەر»؟ ئەگەر بەھەزاران ژنى پىر و كچانى نەشمىلانە و مندالى بى تاوان و پۆلە نازاكانى گەرمىيانىيان لەو لمە داغەى عرەر زىندەبەچال كرد، ئەى ئەو ھەموو ئەستىرانەيان چى لى ھات؟ ئايا بەھەزاران ئەستىرەى كز و گەش و پىرنگدار، لەگەل قەرمەى دەسپىژى گوللە، وەكو رەھىلەى بارانى نىسان شوڤوونەوہ و ئاوابوون؟ نە... نە...، ئەو ئەستىرانە ھەر بەئاسمانەوہن ئەمانە بەفەرمانى خوئىرپىژ و زۆردارى سەر زەمىن ئاوا نابن، بەلكوو لە ئاسمانى زەرداوا، وەكو چاوى جنۆكە و دىو، شەونخوونى و ترس دەخەنە دللى ئەو دلرەقانە و لە جىروہى ھەر ئەستىرەىەكدا رادەچەلەكىن و لەرز بەلەشىاندا دىت. ئەو ئەستىرانە

چاوه نواری ئەو رۆژەن که تەپلی سوارانە ی شیخ عوبیدوللای شەمزینان و شیخ سەعیدی پیران و ئیحسان نوری و سمکۆ، رۆژی مەحشەر هەلسین و وەکو هەورە تریشقه لە هەموو هەردە و دۆلی کوردستان دەبۆلین و مردووکانی ئەنفالی عەرەر راده پەرن و هەرکەسە بۆ ئەستیرە ی خۆی دەگەریت. کوا ئەستیرە ی نازادی حەبیبی حاجی؟ کوا ئەستیرە ی ئەحە ی ئاوازخۆش؟ ئەگەر رۆژی ئەنفال مەحشەر هەلنەسا، ئیمپۆ مەحشەر هەلنەسیت.

کوردستان... هەر زەرداو نییە، کوردستان ئەو خاکە یە که هەزاران سالە بەخوینی باپیرانمان ئاو دراوه، ئەو هەوا خاوین و فینکە یە که دلی تەنگ دەکاتەوه. ئەو خاکە یە که (مەولەوی) عاشقی بوو؛

نازک تەدارەک فـصل بەهارەن

شیرین ئارایش هەردە و کۆسارەن

ئەو هەردە و کۆسارە یە، ئەو ئاسمانە شینە یە که وەکو کۆژەکە ی شینی سەرشانێ مندالانە. ئەو تیشکی هەتاوێ زێرینە یە و ئەو قەوسوقە زەحە رەنگینە یە لە پاش بارانی بەهار بەهەموو رەنگێکی جوان ئاسمان دەپراژینەوه، ئەو چییا هەزار بەهەزارە یە که لەشکری هەرقل و جنگیز و هۆلاکۆ و تەیموری تیدا وێل و سەرنگوم بوو.

شیخ مارفی بەرزنجی شەهید که بەبێ گونا بەردیانه پای سیداره گوتی: «دەتوانن ئیمە بخنکین، ئە ی دەتوانن ئەو چییا بەرزانه ی کوردستان لەناویەرن؟»

کوردستانیان لە کورد قەدەغە کرد و کوردانیان لە بەندیخانەکان «القری العصرية» بەند کرد. ولاتی بچ ئینسان وەکو دەمی بچ زمان وایە.

که زەرداو و پیران کرا و دانیشتوانی دەر بەدەر بووه، سەگانی دی گەرانەوه بۆ که لاوه و پیرانکراوهکان. چاویان گێرا بۆ خاوەنەکانیان، بەلام لە سەربازی روو گرژ بەولاوه که سیان نەدی. ئەمانە کین؟ لە زمانیان ناگەن سەربازەکان لێیان نزیک بوونەوه، بەلام بەمەرە و دانەر بچە کشانەوه دواوه. ویستیان پارچە نانیاں بەدەنی، بەلام که بۆنیاں کرد، کشانە دواوه.

«ئەم نانە ناننى دەستى ئايش و ۋەنەوش نىيە . ئەى حەمە كوا و مام
عەزىز چى لىن ھات؟ نە... ئەگەر لە برسانا بېرم، كلك بۆ ئىيەى دلېرق
نالە قىنمە ۋە.»

ناۋى زەرداۋ... لە دەفتەرى حكومەتدا ماناى زۆرە و دەبىت لە دەفتەره
بىسپرىتە ۋە . چونكە ئەم زەرداۋە شىخ عەبدولرەحمانى تالەبانى نوپى تىدا
كرد ۋە . شىخ جەمال ، لىرە ۋە لەگەل حەمە بەگى ھاۋرپى گىيانى بەگىيانىدا
ھەستى كوردايەتى و ئازادى بلاۋكرد ۋە تەۋە . لىرە مەلا سەيد
عەبدولحەكىمى خانەقىنى و تارى نىشتمانپەرۋەرى تىدا گوتتۋە . مەلا
خورشىد سىيامەنسورى ۋە عزى ئاينى و نىشتمانى تىدا داۋە . لەم دىيە ۋە
شىخ عەتا گۆقارى «شىلان» «ھىۋاى ئازاد» ى دەرھىناۋە . لە
گۆرستانەكەيدا ، مەلا عەزىز ئەۋرەحمان تەلقىنى مردوى بەكوردى گوتتۋە ،
ھەر لىرە ۋە لاۋانى بېرئە بەدەس و ستارخانى پېر لە فېشەك لە مل چۈنە
ھاۋارى بارزانىيەكانەۋە و بنكەكانى حكومەتبان داۋە تە بەر دەسپىرئە . لىرە
سكرتىرى گشتى پارتى كۆمونيست حەمىد عوسمان لەگەل موكەرەم
تالەبانى كۆبۈۋە تەۋە . جۆرچ تەللى تىكۆشەر بەنھىنى ھاتتۋە ئىرە و
مژدەى نىكبۈۋە ۋە شۆرشى رووخاندنى رزىمى قرالى كۆنەپەرستى بۆ
ھىناۋن . ئەم دىيە لە سالى ۱۹۶۳ دا دەستى داۋە تە چەك و سەرى بۆ
حكومەتى خوتىرئە دانەنۋاند . ئەم دىيە چۆن تا ئىستا ماۋە تەۋە دەباۋە
زوتەر لەگەل ئەرزدا بىسپرىتە ۋە دەبىت ناۋى كوردى تىدا نەمىنىت و بىكرىن
بەعەرەبى .

دېھاتى كوردستان يان بەناۋى رووداۋىك يان بەناۋ رووبار و ئاۋىك
يان درەختىك يان چىيايىك ناۋنراۋن؛ حكومەت دەيەۋىت ئەم ناۋانە لە
نەقشەى كوردستانى عىراق بىسپرىتە ۋە . ۋەكو شارۋچكەى «لەيلان» ناۋنرا

«ام المعارك» و ناوی «په نجه عهلی» به «ابو محجن الثقفی» و قره ته په به «قرطبة»... هتد. دتی په نجه عهلی به ناوی ئیمام عهلییه نراوه. ابو محجن الثقفی پیاویتیکی شه رابخوری و هه میسه سه رخوش و ره وشت خراب بوو. سه عد بن ابی وه قاس له بهر به دره وشتی خستییه به ندیخانه وه. به لام له شه ری «القادسیه» به فیئل خوی له به ندیخانه دهرهینا و به سه رخوشی چووه کوری شه ره وه. بوچ نه وه له گه ل عهلی کوری ابی تالیب هاوتا بکریت؟

نهم کرده وانه حکومت زور پیتی ره وایه. نه گهریش بتوانی له دهفته ره و نه خسه بیسریتته وه، ناوی رووداوه کانی خه باتی نوئی کوردستانی لی دهرتیت. «به رده قاره مان» ی که لی بازبان به ردیک بوو وه کو هه زاران به ردی نه وه هریمه. شیخ مه موودی قاره مان له شه ریکی نازایانه دژی ئینگلیزه کان، به برینداری ده سگیر کرا و نه وه به رده ناوی به رده قاره مانیه وهرگرت. له کوردستاندا، به سه دان به ردی قاره مانیه دی په یدا بووه... نهم به رده نازادی قاره مان له پالیدا شه هید کرا. له شه قامه نه وزاد و شیرزاد له سیداره دران، له م زیندانه «گولاله و پیزان» ی نه وجوان له ژیر نه شکه نجه دا مردن. له م دۆله دوژمن سه رنگوم کرا.

له کوردستان گه لیک ناوی وا هه بوو: «عاریه سوتاو»، «توبو عه سکه ر» و «قوله سوتاو»... هتد نه مانه میژووی رووداویک ده گپرنه وه و هه ره له زور بوون دایه.

مه ته لی مندالان

شه وان دایکان بو منداله کانیان مه ته لی «تیتله و بیبله» و «مه ری و بز»، یان بو ده کردن، له م مه ته لانه دا گه لیک په ند و ته میی به سوودیان تیدایه که له جهرگه ی ژبانی میلله ته که مان رووی داوه و روو ددها، به لام به شپوهیه که مندالان لیتی بگه ن ریکخراون.

تیتله و بیبله دوو کاروله ی بچووک بوون. گورگی درنده به درو و ده له سه خوی لی گورپن و خه له تانیانی و ده رگای مالیان بو کرده وه و خواردیانی، که دایکیان دیتته وه سه یر ده کا مالتویران و ره نجه رۆیه، به لام ده سته لاتتی گورگی نییه. ده چیتته لای مه لا و دهردی خوی بو ده گپرتته وه، به لام مه لا به بی به رتیل شکاتی ناپرسیت و کاریکی وا ناکات تیتله و بیبله ی له گورگ رزگار کات، له نه نجامدا خوی به شاخه نووک تیژه کانی ورگی گورگه له ده گرت و تیتله و بیبله رزگار ده کات.

دایکی رۆله خوراوه کانی کوردیش، که سه شکاتی به بی به رتیل ناپرسیت. ده لیت «نهوت» ی کوردستانمان ده ویت بو نه وه ی تیتله و بیبله تان رزگار بکه ین. ته نها هه ره به وه ناوه ستیتته وه داوای کوردستانیش ده کات. بز نه رۆله خوراوه که نه گه ره ناچار ی شیر ی گوانی به به رتیل دایه مه لا، به گوانی نه دایه.

کوردستان ته نها نه وتی تیدا نییه، ئیسکی باوبا پیرامانیسی تیدا نیژراوه، که سه باوبا پیری خوی نافرۆشیت و نایبه خشیت.

دایکم، که مندال بووم ئەم مەتەلەى بۆ دەکردم منیش ئەمەم بۆ مندالانم کردوو و ئەوانیش بۆ مندالی خوێانی دەکەن، بۆ ئەوەى گورگ تەفرەیان نەدات و دەرگای کوردستان بۆ کەس نەکەنەوه و ھەر بەخوێان رۆلەکانیان رزگار بکەن.

دە سالی بەندیخانە، سەرم فیری سەریئەکی پەربوو بوو و سەرم لەسەرى دەحەسایەوه. زۆر جار سەرم لەسەر بەردە رەقیب دەنا. زەرداویش وەکو ئەو سەرىنە نەرمە تێدا دەحەساوه و ھەموو دلتهنگیم دەرویشت. چونکە نیشتمانی مندالی و ھەرزەکاریم بوو. باپیرم نوێژی تێدا کردبوو، باوکم رەنجی تێدا داوو، ئەو درەختە بەرزانی خۆم و عەتا و ئیحسانی بام پرواندبوومان، دایکم فرمێسکی تێدا رشتبوو... لە ژێر خاکە کەیدا شیخ جەمالی باوکم و سمایلی ئەحمەد بام و برایم میکاییل و ئەحەى خورشەى تێدا نیشراون. سەد دەفتەرى نفوس بگۆرن و سەد مال وێرانکەن و سەدان مەروماڵات تالانکەن و سەدان رۆلەى لە ژێر لە داخەکانى عەرەر زیندەبەچال بکەن و کێلى گۆرستانیش وردوخاش بکەن، ئەو خاکە ناگۆریت، خورشەى حەمە سەوزە سەد جار سوێندى پێ خواردوو و ئیسکی باوبا پیرانی زەرداوی تێدا نیشراون چۆن وازى لى دینین چۆن؟!

ژنانی زەرداوی لە «صموود» مندالیان دەبیت، بەپەلە بێشکیان دەشکێن بۆ ئەوەى زوو گەورە بن و بکەونە سەر پى و دەستیان دار بگریت و زوو سمیلیان لى بیت و بکەونە دلدارى و لە توى پشتینە کەیاندا خەنجەرى دەبان بشارنەوه و فیری جەنگین بن و خوێان بۆ رۆژی مەحشەر ئامادەکەن، پیاو خراپ بۆ دۆزەخ و پیاو چاکان بگەرێنەوه بەھەشتى زەرداو.

گوئیان... با زەرداوی زەرداو بکێلن، لەشکر پێوستى بەخۆراکە. دەبیت ھەر گەنم و جو پڕوین، دەبیت تەنھا بەحکومەتى بدەن و نابى کورد لى بخوات. نابیت زەرداوی بگەرێتەوه زەرداو. دەبیت... نابیت، دەبیت نابیت.

گوئیان... زەرداو بەپى زەرداوی وەکو دەمیکی پى زوبانە. زەرداو بەپى سروە ئاوەدان نابیت. دەبیت لە تاریکی و رۆشینی شەفەقدا دەنگى ھۆھۆى جووتیاران بیت، دەبیت لەگەڵ گزنگى خۆردا قروەى شوان تیکەلى بارەى مەروماڵات بیت. دەبیت دەیان ئەسپی رەسەن لەبەر دەرگاگان سەمکۆلان بکەن و دەیان چاپووک سواری برنۆ بە دەس پارێزگارى بکەن، دەبیت «عەلک سەمین» بەروزی ستارخاننێه و «ھۆرە» بچریت و «حەمەى ئینحە» بەو دەنگە بەسۆزەى «قەتار» بلت. دەبیت حوسینی عەزیز و حەمید زەمە و بەبەزى گۆرانی سەپانەوه بەداسى دەمەزەرد «سوالو» درەو بکەن. دەبیت حەبەى رەنە گوريس بەوێتەوه، دەبیت ئەحەى مەنیج و جاسم سالح بام شەنەبا بکەن. دەبیت ئەحە چاوش بەدھۆل و زورنا لە شاییدا «لۆرکی لۆرکی» و لە شیندا «چەمەرانی» لیدەن، دەبیت کچان لە پتی سەراودا بە «حەلگەو حەلگەو» لەنجەولار بکەن. دەبیت کچانى نەونەمام لە شەوانى مانگەشەودا لەگەڵ ئاوازی ئەحەى خورشە «ھۆلەیلەى ھۆلەیلەى» بلتین، دەبیت مەلا عەزیز بە کوردی تەلقینی شوکرە شەل و ئازادى حەبیب بخوێنێ. دەبیت شیخ عەتا و تاریکی وادات، سمایلی ئەحمەد باران و عەزیزى برایم سەونجى و حەبیبى حاجى لە گۆرستان راپەرن و ھەلسنە سەر پى و لە

سەرانسەری کوردستان تەپلنی سوارانەى شىخ مەحمود و سمکۆ و مەلا
مستەفا بارزانى لى دەدا و پۆژى مەحشەرى خەبات هەلسا، ئەوجا
زەرداوى دەگەرپىنەوه زەرداو و سرنجىكى كە لاوه كانى دەكەين و چەپكىتەك
گولالەى سوور دەخەينە سەر گۆرى شىخ جەمال و خالۆ سمایل و حەمەى
ئىنجە و ئەحەى خورشە و هەموو دەگەرپىنەوه دەورى لاوى و دووبارە بەو
خشتانەى كە باوبا پىرانمان دروستيان كردبوو، زەرداوى نوێى پى دروست
دەكەينەوه و هۆهۆى جووتياران لە زنجيرەى چياكانى زاگرووس وەكو نرکەى
تۆپ دەنگ دەداتەوه و دەلین و زەرداو ئاوهدان بووهوه.

پیراست

52	گول...
54	شیخ جه مالی باو کم...
56	شیخ عه تای برام و براده رم و هاو پرتیم...
59	چرای کوردایه تی و بییری پیشکته و توو خوازی...
60	عه لک سه مین...
61	ده سالی به ندیخانه...
62	حه مید عوسمان...
63	سه عدون غیدان و حماد شه هاب له زهرداو...
65	ئه ستاره کانی ناسمانی «ئه نفال»...
68	کوردستان...
70	ناوی زهرداو...
72	مه ته لی مندالان...
74	گوتیان...

9	پیشه کی
13	زهرداو
17	دیواخان...
19	ره شمال
22	دیواخان
23	برایی ئه حمه د میکائیل
23	سمایی ئه حمه د بارام
24	حه بیبی حاجی
25	خورشهی حمه سهوزه
26	خالق وه لی
27	خدر سمایل
27	تۆفه ی نه ریمان
27	فارس به قال
28	حه مه ی ئینجه
30	ئه حه ی خورشه
31	ساله ی باوه خان
32	ئه مینی برایم جازیه ، عه زیز برایم سرنجی ، برایی ئه حه ی هووک...
33	میم سو هیل
34	زهرداو...
36	کچانی نه شمیلانه...
39	زهرداو...
43	سه ربازی...
48	شمشال...
50	لاووک...

